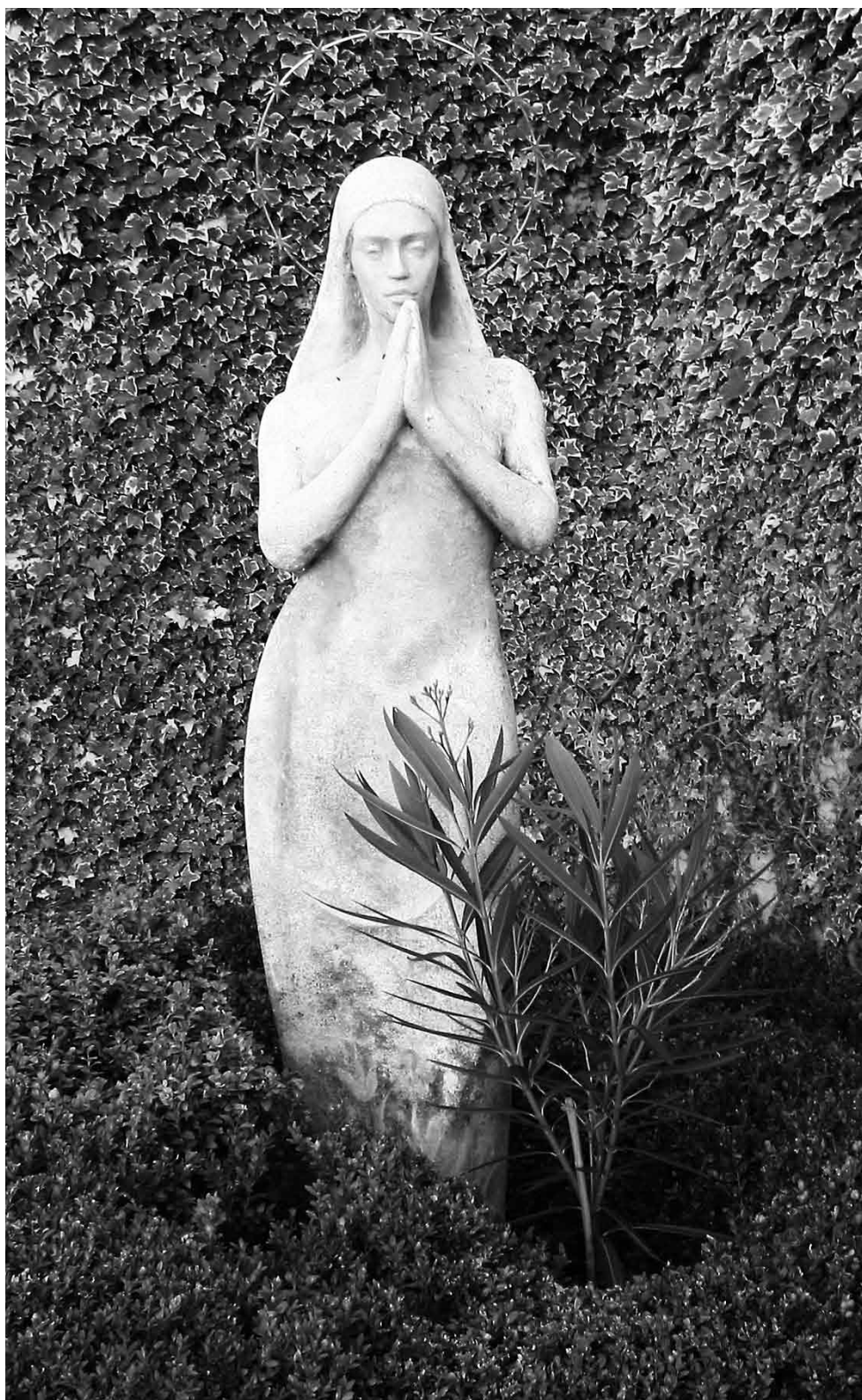
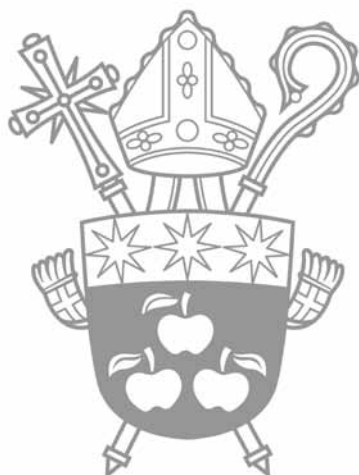

5 květen 2015
ročník
XXV.

KVĚTEN - MĚSÍC PANNY MARIE

„Magnificat, což je jakýsi portrét Mariiny duše, je celý utkán z vláken Písma svatého, z vláken pocházejících z Božího slova. Tak se stává zřejmým, že Maria je v Božím slovu opravdu doma, a proto z něho zcela přirozeně vychází a opět do něho vstupuje. Maria mluví a myslí na základě Božího slova. Boží slovo se stává jejím slovem a její slovo se zase rodí ze slova Božího. Tak se mimo jiné projevuje, že její myšlenky jsou v harmonii s Božím myšlením, že její chtění je jediné chtění spolu s Bohem.“ (...)

„Touha kontemplovat úsměv Panny vůbec neznamená poddat se nadvládě nekontrolované představivosti. Písmo samo nám zjevuje tento úsměv na Mariiných rtech, když zpívá Magnificat: ‚Velebí má duše Pána a můj duch plesá v Bohu, mém Spasiteli‘ (Lk 1,46-47). Když Panna Maria vzdává díky Pánu, bere si nás za svědky. Maria jakoby předem s budoucími dětmi sdílí to, že jsme radostí, která přebývá v jejím srdci, aby se tato radost stala také naší radostí. Každá recitace Magnificat z nás činí svědky jejího úsměvu.“
Benedikt XVI.

Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského

Podnět k založení Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského dal mladý advokát Josef Chauvenel ve francouzském městě Nancy, kde po třicetileté válce bylo velmi mnoho chudých, zbídačených dospělých i dětí. Zblízka viděl hrůzu utrpení a bídy nakažených morem a stal se jejich „advokátem“. Sám zasažen touto nemocí umírá v 31 letech.

Jeho otec Emanuel vyplnil přání umírajícího syna založením „Domu milosrdenství“ 18. června 1652. Pět prvních sester se dává do těžkého díla, přijímají milosrdnou lásku za své poslání. Dobrovolně takto vyloučené z vlastních rodin vytvářejí novou rodinu, kterou zasvěcují Svaté Rodině Nazaretské. 6. května 1663 dochází ke státnímu schválení „*Společnosti Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa*“ a 21. května téhož roku k církevnímu schválení od toulského biskupa.

Podle činnosti sester je brzy lidé začali nazývat milosrdnými - a jméno sv. Karla Boromejského přidávaly proto, že sochy tohoto světce zdobily průčelí a dvůr domu, kde sestry bydlely. Sv. Karel však nejen stál v názvu kongregace, ale už od počátku utvářel svým příkladem srdce a službu sester.

Na prosbu pana Aloise Klára vyhledal P. Heřman Dichtl dvě dívky z *Českých Budějovic*, které v roce 1834 vstoupily v Nancy do noviciátu; za rok je následovaly další dvě. Dne 28. 9. 1837 se spolu s francouzskou sestrou Marií Terezií Helvigovou vrátily do Čech a v Praze začaly svou činnost v ústavu slepých Na Klárově.

Zakoupily dva malé domky pod strahovskou zahradou, které daly základ nemocnici a mateřskému domu s kostelem sv. Karla Boromejského.

Sestry se už od vzniku společenství zavazují slibem vytrvalosti v modlitbě a milosrdné službě. Boromejky v sobě nesou charisma milosrdenství a chtějí následovat příklad milosrdného Ježíše Krista, který z lásky k lidem a z po-

Sestra Ester v Hospici

Nemocnice Pod Petřínem

služnosti k Bohu Otcí přišel na svět, obětoval svůj život na kříži, vzal na sebe všechny naše hříchy a vzkříšením z mrtvých daroval i nám všem věčný život. Proto máme v úctě kříž jako důkaz Boží lásky k lidem, znamení naší spásy a naděje. Boromejka denně stojí u kříže trpících lidí a svou pomocí chce zpřítomnit Boží milosrdenství vůči lidem.

Z pouhé lidské přirozenosti ale nejsme schopni takové lásky a shovívavosti k druhým. Proto musíme čerpat sílu v modlitbě a denně se učit dívat se na lidi tak, jak je vidí Bůh – s nekonečnou láskou a slitováním. V tichých chvílích modlitby stojíme před Boží tváří s celou svou lidskou slabostí, přijímáme od něj milosrdenství a učíme se tak přijmout i druhého. V Eucharistii, kterou denně přijímáme a také adorujeme, dostáváme největší sílu překonat pohodlnost a sobectví a sloužit druhým.

V *Jižních Čechách*, kde mají sestry boromejky svou kolébku, se jejich činnost velmi rozrostla, působily ve všech větších městech. V česko-budějovické nemocnici začínala svou činnost také rodná sestra sv. Janna N. Neumanna Johanka – sestra Karolína. V roce, kdy zemřel její bratr Jan (1860), založila v jejich rodném domě v Prachaticích klášter, kde žila až do své smrti.

Činnost sester se rozrůstala – před rokem 1945 působily již na 120 místech, převážně v nemocnicích, školách, sirotčincích a různých sociálních ústavech. V 50. letech byl všechn majetek sester zestátněn, staré sestry byly soustředěny do charitních domovů a mnoho mladých sester bylo vyvezeno do pohraničí, kde pracovaly v textilních továrnách.

V jižních Čechách se sestry udržely v době totalitního režimu v ÚSP Hrabice a v DD v Kůsově. Z Prachatic musely odejít v roce 1975. Do roku 1989 pracovaly sestry jen v některých domovech důchodců a v ústavech pro mentálně a tělesně postižené, většinou v pohraničí a málo osídlených oblastech. Tajně přijímané

sestry pracovaly též v nejrůznějších civilních zaměstnáních.

Dělicí čarou historie kongregace je listopad 1989. Nově získaná svoboda umožnila sestrám vystoupit z ilegality a veřejně se hlásit k zasvěcenému životu a službě lidem. V roce 1990 začaly sestry znovu pracovat v nemocnici v Praze Pod Petřínem. Postupně se obnovil i přilehlý kostel sv. Karla Boromejského a mateřský dům sv. Notburgy.

Kongregace zrekonstruovala Domov sv. Karla Boromejského v Praze Řepích, kde kromě kláštera a kostela jsou dlouhodobě nemocní, o které se spolu se sestrami a civilním personálem starají ženy ve výkonu trestu.

Sestry slouží v Domě sv. Antonína v Moravských Budějovicích, který jako domov důchodců zřizuje kongregace. Komunita sester na Moravě sídlí ještě v Jedlí, kde je noviciát, ve Frýdku-Místku, v Ostravě-Pustkovci, v Městě Albrechticích, kde jsou naše starší a nemocné spolusestry, o které se mladší sestry starají. Jedna komunita je v Římě v Nepomucenu, kde sestry vytvářejí zázemí pro naše bohoslovce a kněze, kteří tam studují.

Po revoluci se sestry vrátily do prachatické Neumanne, kde opět vznikla komunita. Po navrácení majetku naše kongregace umožnila zrealizovat Hospic sv. Jana Nepomuka Neumanna z uvolněných domů a postavit Domov Matky Vojtěchy v areálu zahrady tím, že vše pronajala Občanskému sdružení sv. Jana N. Neumanna za 1 Kč na 20 let.

Dnes žije v Prachaticích pětičlenná komunita. Sestry pracují jak v Hospici sv. Jana N. Neumanna, tak v Domově Matky Vojtěchy, kde jsou nemocní s Alzheimerovou chorobou. Podle možností se zapojujeme do života prachatické farnosti. Přechodně bydlíme ve dvou pronajatých bytech, protože kongregace se rozhodla pro celkovou rekonstrukci kláštera – rodného

Pokračování na 3. straně obálky.

OBSAH

Cestovní deník z misijní výpravy na Filipíny ...	4
Pouť zasvěcených osob českobudějovické diecéze	6
Hudební rámec letošních Velikonoc v Sušici	6
Pouť se sv. Janem Pavlem II.	7
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Pozvánky a informace z charit v diecézi	8
Mou prací je povídat si se seniory o jejich mládí	8
V sobotu 18.4. bylo v Kamenici živo	8
Módní přehlídka v Pravětíně	9
Obyvatelé Domu sv Františka mohou rozjímat v nové kapli	9
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Do Nových Hradů již tradičně	10
Na vernisáži... ..	11
DCR připravuje	11
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Dětské vikariátní poutě 2015	12
DKS se připravuje na NEK!	13
Pouť za Janem Husem	13
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Pozvánky na akce DCŽM Ktiš	15
Práce šlechtí	15
Víkend pro „cetileté“	15
Přednáška o. Günthera	16
Koncert japonského sboru v Chrobolech	16
Personalie	17
Karmelitánské nakladatelství	17
Radio Proglas	18
Nakladatelství Paulínky	18

Příští číslo
vyjde 22. 6. 2015.
Uzávěrka je 12. 6. 2015.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Poštovní adresa:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá Mons. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

ADORACE NA KVĚTEN

protkaná Mariiným chvalozpěvem Magnificat (Lk 1,46-55)

VELEBÍ MÁ DUŠE HOSPODINA

Pane, uť nás chválit tě a mít v tobě zalíbení, uť naši duši tančit a dej nám moudrost netočit se pořád kolem vlastního ega. Ať s Marií velebíme tebe, ne sebe. Ať si od sebe umíme odpočinout a objevíme svěžest pramenů tvé lásky.

A MŮJ DUCH JÁSÁ V BOHU, MÉM SPASITELI

„*Probuď se má duše*“ (Ž 57,9), probuď se už! Pane, nestačí mi jen poslouchat, co s tebou zažili druzí lidé. Ať se s tebou konečně setká i má duše, ať na chvíli zapomenou na všechno kolem a setkáme se konečně ty a já. Ať moje duše zajásá, ať můj duch pozná tvou tvář a ať s Marií poznám opravdovou radost. „*Mé srdce je připraveno, Bože, mé srdce je připraveno, budu ti zpívat...*“ (Ž 57,8).

NEBOŤ SHLÉDL NA SVOU NEPATRNOU SLUŽEBNÍCI

Pane, poslal jsi svého anděla do pohrdaného Nazareta. V dějinách spásy sis za své nástroje volil malé, slabší, nepatrné i rezignované. Děkujeme ti, že shlížíš i na nás, na naši církev, na naši farnost, na naše duše. Ať se na naší bídě a slabosti projeví tvá moc.

OD TÉTO CHVILE MĚ BUDOU BLAHOŠLAVIT VŠECHNA POKOLENÍ

I my se dnes přidáváme, nazýváme tě blahoslavenou a děkujeme ti za tvoji víru, Maria. Patříme do tvé rodiny, pomoz nám žít tak, aby se biblická blahoslavenství týkala i nás.

ŽE MI UČINIL VELIKÉ VĚCI TEN, KTERÝ JE MOCNÝ

„*Hospodine, z tvé síly se raduje král, jak velice jásá nad tvou pomocí!*“ (Ž 21,2) S Marií i králem Davidem chceme na chvíli v úžasu setrvat před tvou velikostí, Bože. Daruj nám srdce chudého. Srdce, které nepodléhá pocitu nepostradatelnosti a neo-
hroženosti, které si nehraje na nic velkého. Děkujeme ti za tvou velikost a za důstojnost, kterou jsi nám daroval ty. Rádi budeme tví chudí, maličcí a bohatí tvou láskou k nám.

JEHO JMÉNO JE SVATÉ

Svaté je tvé jméno, svaté je tvé jednání, svatí jsou ti, které obejměš a oděješ svou milostí. S Marií vyznáváme, že jsi pramen svatosti, a radujeme se, že tento pramen dosahuje až k nám.

A JEHO MILOSRDENSTVÍ TRVÁ OD POKOLENÍ DO POKOLENÍ K TĚM, KDO SE HO BOJÍ

Pane, jímá nás bázeň před tvou velikostí a zároveň úžas nad tím, jak umíš byt něžný a jak nelze vyčerpat tvé milosrdenství, jehož je dost i pro naši generaci, pro naše pokolení.

MOCNĚ ZASÁHL SVÝM RAMENEM, ROZPTÝLIL TY, KDO V SRDCI SMÝŠLEJÍ PYŠNĚ

„*Dej mi poznat, Hospodine, můj konec, jaká je míra mých dnů, ať si uvědomím svou pomíjivost. Člověk je jen vánek pouhý, i kdyby stal pevně.*“ (Ž 39,5-6) Pane, dej nám poznat pomíjivost trnů tohoto světa. Ať se nic z toho, co se jeví jako mocné, nestane modlou, na kterou bychom spoléhali. Ať svou naději skládáme výhradně v tebe, v tvé mocné rámě, v tvou mocnou lásku. „*A tak jakou mám naději, Hospodine? Moje očekávání se upíná jen k tobě.*“ (Ž 39,8)

HLADOVÉ NASYTLIL DOBRÝMI VĚCMÍ A BOHATĚ PROPUSTIL S PRÁZDNOU

Pane, ať společně s Marií umíme opěvovat tvé jednání. Ať se umíme radovat z toho, jaký jsi, z tvého díla, z tvých dobrých darů, z bohatě prostřeného stolu tvého slova a z bohatství života, který s námi sdílíš. Ať nám už konečně dojde, že když se budeme točit jenom kolem sebe a investovat jen do svého díla, zůstaneme nakonec prázdní a smutní.

UJAL SE SVEHO SLUŽEBNÍKA IZRAELE, PAMATOVAL NA SVÉ MILOSRDENSTVÍ, JAK SLÍBIL NAŠIM PŘEDKŮM, ABRAHAMOVI A JEHO POTOMKŮM NAVĚKY

Bože, když ty pamatuješ, nikdy nezapomeneš. Když ty slíbíš, své sliby jistě naplníš. Ať spolu s Abrahamem a Marií jdeme vstříc tvému zaslíbení cestou poslušné a od-
vážné víry. Děkujeme ti, že se nás věrně ujímáš a že jsi nám v eucharistii tak blízko.

(NEK 2015)

Cestovní deník z misijní výpravy na Filipíny

Ve dnech 12.-23. 3. 2015 se vydal tým Papežských misijních děl na každoroční cestu do jedné z podporovaných zemí. Tentokrát výprava v čele s národním ředitelem P. Jiřím Šlégrem, nastupujícím ředitelem, jáhnem Leošem Halbrštátem, kameramanem Martinem Rýznarem a českobudějovickou diecézní ředitelkou Hanou Koukalovou zamířila na Filipíny. Po deset dnů jsme navštěvovali projekty, na jejichž realizaci míří dary věřících z České republiky a byli hrdí na katolickou církev, která na Filipínách činně stojí na straně chudých a potřebných.

Po příletu do Manily už nás očekával zdejší ředitel Papežských misijních děl P. Sokrates Mesiona se svým pomocníkem, který s námi zdatně kličkoval manilským podvečerním provozem s dodávkou naloženou našimi batohy. První dojmy byly jasné, jsme ve velkoměstě čítajícím 10 milionů obyvatel, od letiště na nás vykukovaly ohromné věžáky, ale realita v ulicích ukazuje, že nejsme v bohaté destinaci. Cestu lemují domky nalepené jeden na druhý, sledujeme život odehrávající se na prašných ulicích při rozestavěných, ale nedostavěných silnicích, a pouliční prodavače přibíhající ke každému autu, které zastaví. P. Sokrates doplňuje: velké město plné chudoby.

Sobotní odpoledne jsme věnovali návštěvě domu sester kanosiánek. Každé sobotní odpoledne k nim na zahradu a velkou terasu přicházejí děti z okolí. Hned u vrat klášterního komplexu nás vítaly rozzářené dětské tváře. Bylo na nich vidět, že jsou zde doma a těší se na nás. Sestry spolu s novickami připravují na každou sobotu pro děti program, my jsme viděli pár dětských her, a starší děvčata, která už odrostla základní škole, zazpívala pár písní. Rádi jsme předali první část přáníček, kterých jsme z Čech na Filipíny přivezli téměř pět stovek. Všichni obdivovali krásné koníky, květiny a především sněhuláky, které tady neznají. Po svačině, kterou děti označily jako velmi „ochutnáníhodnou“ (smažené banány) jsme se vydali hofem rozhovory s rodiči dětí. Vyšli jsme s noutou dětí v patách rozesmátí z rozkvetlé zahrady sester, a kdyby se na nás děti stále neusmívaly a nebrebentily, velmi bychom

zvážněli. Otec Sokrates nás totiž neomylně vedl do chudinské čtvrti - uličky se stále zužovaly, až jsme stáli v tmavé uličce nedaleko páchnoucí stoky před domem jednoho z dětí. Maminka zde vychovala už jedenáct potomků, většina z nich prošla oratoří. Další rodina nás uvítala stejně a radostně, ale bylo zde ještě něco navíc, paní Lorna totiž vyzařovala naději, což nám otec Sokrates vysvětlil - v tomto bytě se schází živá modlitební skupinka.

Naše dětská doprovázející skupina se stále proměňovala, byla zde Princess, Leila, Karl, Michaiela, ale pořád to byly děti, které dostávají díky nám naději, o kterou pro ně spolu s námi sestry kanosiánky bojují, a vám všem za to upřímné díky!

V pondělí nevíme o cíli cesty vůbec nic a musím přiznat, že ani mnoho neočekáváme. Vjíždíme do dvora domu, odkud vykukují zvědavé chlapecké hlavy, a u dveří štěká pes. Uvnitř vítá naši výpravu Luc z kongregace bratří Božského srdce, který dům vede. Tušíme, že pod profesionální prezentací jejich práce je mnoho, ale asi se pozdravíme, poděkujeme a půjdeme dál; moc nás toho zde neoslovilo. Do přízemního otevřeného prostoru domu přicházejí první kluci na svačinu, kterou jim připravila Mama. Jsou čistí, hezky po filipínsku mládežnický ostříhaní, je jim mezi osmi a patnácti lety. Mluví bohužel většinou filipínským jazykem tagalo, ale už cítíme, jak nás svou přítomností vtahují do svých příběhů.

Dům totiž slouží jako záchytná stanice pro kluky, kteří žijí na ulici a opravdu nemají kam jít, nebo jejich domácí situace je tak náročná, že potřebují odejít, aby získali sílu a odvahu k novému životu. Jsou to buď sirotci, jejichž situace je donutila k užívání drog, aby zapomněli na hlad a strach, nebo jejich vlastní rodiče nezvládají péči a nutí děti, aby živily rodinu

prodejem drog. V terénu slumů pracuje několik lidí, kteří za dětmi přicházejí, učí je, jak se cítí přežít a dodávají jim odvahu, aby našly sílu opustit tento bezvýchodný způsob života a přijali pomoc centra. Zde pak mohou zůstat 6 měsíců a výjimečně až jeden rok, dokud se neupraví situace v rodině nebo pro ně zaměstnání nenajdou lepší místo. Učitel Marc, který sem za kluky dochází, má na starosti ty, kteří už by měli umět psát a číst, ale v životě ještě neviděli pero, jako například jeden devítiletý. Marc tuhle práci dělá proto, že i jemu v dětství někdo pomohl, když jeho rodiče neměli dost peněz na vzdělání – posílá dobro dál.

Zázemí domu tvoří manželský pár, který s dětmi tráví 24 hodin denně. Mama vaří a nechává si nosit ukázat, co kluci zvládli, do otevřených dveří kuchyně, kde stojí po celou dobu naší dlouhé návštěvy a stále připravuje něco voňavého. Tata přebírá úlohu učitele v odpoledních hodinách, kdy se kluci učí něco vytvářet – malují překrásné obrázky, které pak centrum nabízí dárčům za malý obnos. Martin neodolal a pár jich veze do České republiky, my ostatní se těšíme, až se sem ve čtvrtek vrátíme a také „nakoupíme“. Dům opouštíme v běžné podvečerní chvíli, kdy se mezi nohama proplétá komunitní přátelský pes, kluci se věší na bratra Luca a říkají si o pohlázení a poškrábání...

Čtyři hodiny severně od Manily na nás ve středu čekají Narsna, James a Joanne, tři dobrovolníci, kteří učí na škole v horách. Přiblížili jsme se do města Porac, odkud vede cesta nahoru ke škole. Téměř na každém rozcestí se vyptáváme a když se konečně ke škole dostaneme, naše průvodkyně S. Aurélie se podivuje: ale tohle není naše škola... Takže zpět do Poracu a hledání nové výjezdové cesty z města.

Pokračování na 5. straně.

ČTYŘICETIHODINOVÁ EUCHARISTICKÁ ADORACE

v atriu fary v Prachaticích

**vždy od pátku 17:00
do neděle 9:00 hod.**

29.-31. 5. * 3.-5. 7. *

31. 7.-2. 8. * 4.-6. 9. *

2.-4. 10. * 6.-8. 11. * 4.-6. 12

Pokračování ze 4. strany.

Na závěrečnou oslavu školního roku přijíždíme do té správné školy pozdě. Nechceme rušit a stojíme vzadu, ale stejně působíme rozruch, který duchapřítomná Joanne vyřeší tím, že místní vyzve, aby se otočili oni na nás. Začne si s námi povídat také drobounká slečna mluvící slušnou angličtinou a až později zjišťujeme, že je to „paní ředitelka“. Tady, ve vesnici vysoko za městem, odkud se chodí tři kilometry pro vodu, se tihle tři mladičtí nadšenci z čirého bláznovství rozhodli pomoci tady postavit školu, učit a hlídat děti, aby do školy chodily. Školní rok je u konce a na nich je patrná únava. Upřímně - nedovedu si představit rok strávený v této neomítnuté hrubé stavbě několika tříd a vedle sebe učit (pokud 180 dětí rozdělíme mezi na třiskupiny) 60 dětí filipínštinu (mluví zde svým nářečím), angličtinu, matematiku, náboženství a další. Proč? Narsny ví, co je to poklad vzdělání, pochází z tohoto místa a chce dětem dát to, co dostala i ona. Joanne to vyslovuje ještě pregnančněji – rodiče neumí číst ani psát a díky tomu se ohromně stydí, je těžké s nimi navázat kontakt. Díky vzdělání jsou děti sebevědomější a budou si moct najít jinou práci než na polích v horách, kam často s rodiči v sezóně mizí a nechodí nějakou dobu do školy.

Ve čtvrtek nás opět cesta vedla na jih, do „lázeňského“ Cambales City. Vítá nás nečekaně horko a také rozzářené tváře sester a malých dětí. Dcery Naší paní od Piety zde vedou školu pro děti z chudinských čtvrtí a blízkých hor (my bychom řekli slovo socializace), schází se u nich skupiny matek ke katechezi a formaci. Díky pomoci Papežských misijních děl mohou sponzorovat školné dětem, o nichž vědí, že příjem jejich otců špatně placených v nedalekých továrnách, nestačí.

Vedle kláštera se sestrám nedávno podařilo postavit malý komplex pro dvě třídy, velkou terasu a za domem malou umývárnu. Tradičně nám děti zazpívají pár písniček, podíváme se do tříd s malíčkými stolky jako v pohádce. Představená S. Erme (jak jinak než z Itálie) nás bere za ruku a vede do chudinské čtvrti, v níž byla škola dříve. Na malém prostranství před školou nás vítá skupina žen s nachystaným pohoštěním. Pijeme brčkem šťávu z kokosu, jíme banány a místní speciality, a cítíme se velmi srdečně a neformálně vítáni. A protože si na všech návštěvách vyprávíme vtipy, dělíme se i s vámi o dva dnešní dny: „Bože dej mi prosím trpělivost. Ale hned!“ Druhý vyprávěly sestry. Pochopili jsme už dřív, jak důležité je se učit jazyk lidí, k nimž přicházíte a že ne každému misionáři se to daří. Sestra z této komunity šla na návštěvu do rodiny s nemocným otcem. A vešla do domu se slovy: „Jdu se podívat, jak se daří mému muži.“

Už jste někdy hráli hru zvanou Japonská chuze? My už ano. Naučily nás ji v sobotu děti na dvoře sester kanosiánek v Magalanes. Cesta za nimi nás vedla dolů na jih přes ohromná letoviska okolo jezer a hor porostlých kokosovými palmami a políčky osázenými ananase.

Magalanes samotné tak bohaté není a klášter sester už vůbec ne. Sestry Lily a Rose sledují, které děti z okolí nemají na školné; pro ně žádají Papežská misijní díla o pomoc. Konají se u nich také setkání matek a sobotní program s katechezí pro děti. To všechno nám S. Lily řekla mezi přivítáním a písničkami, které pro nás s dětmi připravila.

Už o nás víte, že se raději ztrácíme mezi dětmi, a tak jsme rádi přijali pozvání na společný oběd. Výsledek: všechny děti na světě milují špagety! Když se v pozdějším odpolední děti pomalu vytrácely domů, nastal čas na vážnější téma. S několika maminkami zůstáváme sedět na verandě a povídáme si o jejich životě v blízkosti kanosiánek. Obě dvě vzápětí rozbřečíme. Maribel, krásná tichá paní, která je evidentně častou návštěvnicí, sem chodí pro posilu ve svém životě samoživitelky tří dětí. Victoria má dětí šest a i pro ni jsou sestry oporou, protože i její manžel odešel od rodiny.

V této situaci by nebyly schopné zajistit dětem školní docházku.

Sestra Lily nám nabídne prohlídku vesnice. Zadrhává se jí hlas, když mluví o otci od rodiny, na jehož léčbu shánějí peníze. Vítá nás poklidný vesnický život a chatrný domek s pěknou zahradou, všude okolo kokosové palmy. Slušnou angličtinou nás oslovuje jedno z „našich dětí“, nejstarší třináctiletá Marien. Díky PMD mohla chodit do školy, takže se hned stává naší průvodkyní, a už své dary vrací. Příští týden bude doprovázet svého otce na první vyšetření do Manily, on sám by se domluvit nedokázal.

Všem těm, kteří spolu s námi na Filipíny poslali přáníčka, vyřizujeme – předali jsme je k radosti místních dětí! Všem těm, kdo se za misie modlí a pro ně něco obětují, vyřizujeme za nás a hlavně za ty, kdo mohli před námi svědčit o tom, jak vaše pomoc mění životy – děkujeme!

Celý cestovní deník s fotografiemi jednotlivých dnů a informace o našich projektech na Filipínách najdete na www.missio.cz nebo www.pmd.bcb.cz.

Hana Koukalová, diecézní ředitelka PMD

KLOKOTY POUTNÍ DŮM EMAUZY

Z Čech na Filipíny a zase zpět

středa 20. května v 18 hod.

O dokumentační misijní cestě
vypráví

*Hana Koukalová, diecézní ředitelka
Papežských misijních děl*

OSLAVY SV. JANA N. NEUMANNA V PRACHATICÍCH

19.-21. ČERVNA 2015

Pátek 19. 6., kostel sv. Jakuba
18 hod. - mše svatá

19 hod. - „Rande s Bohem“
(přednáška P. Tomase van Zavrela)
následuje Večer chval s hudebním
doprovodem skupiny Elaion

**Sobota 20. 6., kostel sv. Jakuba
10 hod. - Poutní mše svatá**

Neděle 21. 6., farní sál
15-17 hod. - program pro rodiny
s dětmi

aktuální informace na
www.farnostprachatice.cz

Pouť zasvěcených osob českobudějovické diecéze

V sobotu 2. května 2015 se uskutečnila na poutním místě Lomec pouť zasvěcených osob naší diecéze. Naplánovali jsme si to už loni na podzim, když jsme přemýšleli, co uskutečnit v Roce zasvěceného života.

Dopolední program byl vyhrazen pouze pro řeholníky a řeholnice, kterých se zde sešlo přibližně padesát, včetně sester našich obou komunit z Lomce i z Prahy.

V 10 hod. začala v klášterní kapli přednáška Matky Lucie, převorky kláštera sester trapistek v Poličanech, která přijela se svými spolusestrami – Sr. Michaelou a Sr. Robertou. Přednáška byla o modlitbě a mohli jsme vnímat, že to není jen teorie, ale že slova vychází z hluboké

dení zkušenosti Matky Lucie.

Ve 12 hodin jsme měli společný oběd a byl to i prostor pro osobní sdílení a rozhovory. Polední pauzu bylo možné využít i pro vycházku v lese, i když počasí bylo chladnější a deštivé. V kapli sester jsme se znovu sešli ve 14 hodin, kdy bylo naplánováno lectio divina. Za doprovodu Matky Lucie jsme prošli úryvkem Janova evangelia, kdy se Marie Magdalena setkává se Vzkříšeným Ježíšem.

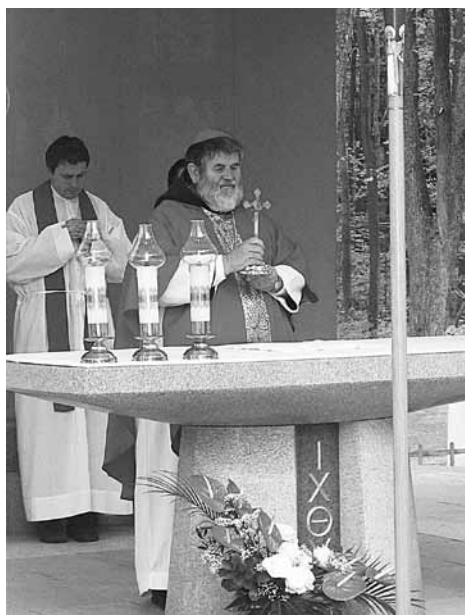
Potom jsme se již se sestrami trapistkami rozloučili a v 15.45 hod. jsme se v kapli sešli opět k pobožnosti k ostatkům sv. Vojtěcha, kterou vedl P. Cyril Havel. Ostatky putují v rámci Roku zasvěceného života, je to malý zbytek

zasazený v kříži, který zapůjčila Královská kolegiální kapitula sv. Petra a Pavla na Vyšehradě.

V 16.30 začala modlitba růžence v poutním areálu a následovala mše sv., hlavním celebrantem byl Mons. Jiří Paďour. Mše sv. byla ke cti sv. Vojtěcha a po ní následovala modlitba litaní k českým patronům a také poutníci měli možnost uctít ostatky sv. Vojtěcha.

Myslím, že tato pouť byla příležitostí k vzájemnému setkání a povzbuzení a věřím, že sv. Vojtěch nám pomůže svou přimlou, abychom věrně následovali Krista na cestě a na místech, kam nás povolal.

S. M. Klára Šídllová

Hudební rámec letošních Velikonoc v Sušici

V neděli 12. dubna odpoledne zazněla v děkanském kostele sv. Václava krásná duchovní hudba. Do Sušice přijel chrámový sbor z Táboru s výtečným varhaníkem panem Ladislavem Šotkem. V lavicích seděla odhadem asi šedesátka posluchačů, kteří citlivě vnímali modlitby zpívané latinsky i česky. Zvuk varhan se plasticky nesl chrámovou lodí a vracel naše srdce ke Kristově velkopáteční oběti i k bolesti jeho matky, Panny Marie. Hlasy mužů i žen vyjadřovaly upřímné a pokorné díky.

Zajímavý pro nás - sušické posluchače - byl i novodobý chorál, věnovaný světcům a patronům české země sv. Václavovi, zazpívány zároveň na počest našeho chrámu a místního duchovního správce Václava Hese.

Vnitřek kostela působil kultivovaně výborným osvětlením, čistotou a světlou výmalbou zdí a jemnou květinovou výzdobou - bílé hortensie a velkokvěté bílé lilie. Také vyhřívání lavice zpříjemňovaly pobyt v tomto výjimečném koncertním sále. ČKA v Sušici tímto koncertem symbolicky ukončila letošní katolické svátky velikonoční.

Můžeme říci, že Velikonoce v našem městě

letos zahájil také krásný koncert, pořádaný Kruhem přátel hudby. Ve čtvrtek 2. dubna večer v půvabném sálku Muzea Šumavy zazněla

na úvod duchovní skladba současného českého skladatele Slavomíra Hoříňky „Rosarium“, což

Pokračování na 7. straně.

Ladislav Šotek

Pouť se sv. Janem Pavlem II.

Na svátek Božího milosrdenství, v neděli 12. dubna, se uskutečnila v Prachaticích nevšední pouť. Co se délky týče, sotva pár desítek metrů dlouhá. Obsahem však hluboká a více než symbolická.

V areálu Hospice sv. Jana N. Neumanna, o.p.s. se nacházejí dvě zařízení pečující o nemocné. Každé s vlastní kaplí. V hospici se nachází nejstarší kaple sv. Jana Pavla II. na světě (dedikována Mons. Jiřím Paďourem již v den beatifikace velkého polského papeže). V ní se též nacházejí ostatky tohoto svěťce. V protějším sesterském zařízení (Domově Matky Vojtěchy), které pečuje o nemocné Alzheimerovou chorobou, se pak nachází kaple Božího milosrdenství, kterýžto svátek ustanovil právě sv. Jan Pavel II.

V tento den se tedy uskutečnila pouť. Započala litaniami v hospicové kapli, před ostatky „božího sympatáka“, jak mu důvěrně říkáme. Poté se průvod, na čele s obrazem Božího milosrdenství, vydal do stejnojmenné kaple v Domově matky Vojtěchy. Nějakých 70 metrů přes park společného areálu. Zde sloužil mši sv. prachatický vikář P. Josef Sláčík. Za účasti prachatických farníků, zaměstnanců obou zařízení, zdejších sester boromejek, lomeckých Šedých

sester i některých našich klientů.

Po nasycení ducha následovalo nasycení těla. Grilované klobásy, napečené sladkosti i slanosť a čepované pivo umožnilo radostnou atmosféru svátečního odpoledne. Bohu díky!

PhDr. Robert Huneš,

ředitel Hospice sv. Jana N. Neumanna, o.p.s.

Pokračování ze 6. strany.

je nevšední hudební vyjádření modlitby růžence. Jádrem večera bylo však dílo skladatele Josepha Haydna „Sedm posledních slov Ježíše Krista na kříži“, doprovázené recitací pražského herce Jana Potměšila.

Sedláčkovy kvarteto z Prahy zahrálo obě skladby mistrovsky a s plným pochopením jejich duchovního smyslu. Pro citlivé posluchače komorní hudby začaly Velikonoce.

Na závěr je vhodné poděkovat organizátorům obou akcí: České křesťanské akademii v Sušici a Kruhu přátel hudby v Sušici.

Marie Hrdličková

Moje Velikonoce

Velikonoce jsem mohl prožít velice aktivně a díky tomu, že bydlím v Českých Budějovicích a jsem z „katedrální“ farnosti od sv. Mikuláše, také i v centru samého dění. Na Květnou neděli jsme se v docela početném průvodu za asistence Městské policie vydali centrem města z klášterního kostela do katedrály. Při mši sv. zazněly překrásně zpívané pašije. Na Zelený čtvrtek se do katedrály sjeli téměř všichni kněží a my mohli prožít svátečně laděnou Missu Chrismatis, vedenou naší pomocným biskupem Pavlem Posádem. Na závěr k přítomným kněžím promluvil i jmenovaný biskup Vlastimil Kročil a myslím, že je svým sdělením velmi mile překvapil.

Večer jsme v katedrále slavili další mši sv. na památku poslední večeře Páně, při které dvanácti přítomným mužům umyl nohy otec biskup Pavel. Měl jsem to štěstí, že jsem byl jedním z nich; odměnou nám také byla následná společná večeře s otci biskupy Pavlem a Jiřím, administrátorem diecéze Adolfem Pintířem a děkanem katedrály Zdeňkem Marešem. Velkopáteční obřady proběhly opět se zpívanými pašijemi a se soustředěně sváteční atmosférou hodnou tohoto dne. Velikonoční vigílii jsme opět mohli prožít v katedrále, v přítomnosti biskupů, několika novokřtěnců, s krásnými a nezkrácenými čteními ze Starého i Nového zákona, jejichž četbu výborně obstarávají místní pravidelní i občasní lektoři.

Neděli Božího hodu velikonočního jsem byl přítomen při mši sv. sloužené Vlastimilem Kročilem v jedné z jeho filiálních farností, který se s farníky a oni s ním už pomalu loučí před jeho odchodem do biskupské služby.

Kvůli těmto věcem však svůj příspěvek nepíši a dostávám se k tomu, proč jsem se rozhodl k jeho napsání. Můj nejkrásnější a nejsilnější zážitek z letošních Velikonoc byla Květná neděle v jedné malinké farnosti diecéze, kdy se nevelká skupina věřících shromáždila pod kruchtou kostela okolo starého a špatně se pohybujícího kněze, aby symbolicky vyšla v průvodu Květné neděle pouhých několik kroků k presbytáři. Kněz držel malinkou větvičku kočiček a my se vydali po stopách pašijových událostí tak soustředěně a silně, jako bychom ani nebyli několik tisíc kilometrů od Jeruzaléma v jedné malinké zapadlé jihočeské vesničce a dva tisíce let od této události, ale v samém centru velikonočního příběhu. Tento zážitek ve mně rezonuje neustále a donutil mě k napsání tohoto příspěvku. Nechtě je povzbuzením všem kněžím, kteří si připadají, že jsou na „konci světa“ a slouží jen malému stádcí. Síla jejich kněžské služby může být stejná, ba i vyšší, než když se ocitnou ve službě třeba v katedrále.

A kdo byl ten kněz, který připravil svým ovečkám tak procitlé Velikonoce? V kontextu výše řečeného to není důležité, ale rád se s čtenáři podělím o jeho jméno. Je to P. Hugo Josef Pitel, toho času na aktivním „odpočinku“ v Domě sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí, kněz, kterého vždy moc rádi vidíme v naší hamerské farnosti.

Miroslav Šimek, České Budějovice

Duchovní cvičení VIA

Duchovní cvičení pro mladé muže
od 17 do 40 let, kteří hledají
své životní povolání, se uskuteční
**10.-14. 8. 2015 v Arcibiskupském
kněžském semináři v Olomouci.**

Duchovní cvičení povede
P. Jindřich Poláček OP, převor;
kaplan pro mládež děkanátu Olomouc.

Informace a přihlášky je možné získat na
www.knezskyseminar.cz/via/

Lukáš Mocek, bohoslovec

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pozvánky a informace z charit v diecézi

• Srdečně vás zveme ve **středu 27. května 2015** do poutního kostela v Klokotech v Táboře. Ve 14 hod. se tu bude konat **bohoslužba za všechny lidi bez domova** z Táboře a okolí. Sloužit ji bude P. Jiří Můčka, OMI.

• DCH České Budějovice zve dobrovolníky, kteří pomáhají v různých programech při charitním Dobrovolnickém centru, na **Slavnostní setkání s dobrovolníky** spojené s vysvěcením nových prostor Dobrovolnického centra. Akce se koná **20. května 2015** a je poděkováním dobrovolníkům za jejich práci a možností k setkání.

• Obyvatelé sociálně vyloučené lokality Novohradská v Č. Budějovicích si dlouho přáli uklidit dvůr a společné prostory domu, kde žijí. Většina nepořádku tu zůstala po bývalých nájemnících. „*Společně s lidmi z Novohradské jsme o úklidu dlouho mluvili, je to téma, které je hodně páli. Podařilo se nám naplánovat brigádu, proběhla 5. května. Obyvatelé se mezi sebou domluvili, kdo bude dělat jakou práci, celou akci brali velice zodpovědně,*“ říká Věra Michalicová z projektu Komunitní práce Novohradská, DCH České Budějovice. V příštích dnech se obyvatelé sejdou znovu, aby naplánovali další využití dvora (předběžně se mluví o pískovišti pro děti atd.). -vm-

• V Domě sv. Petra pro muže v Záblatí, který provozuje FCH Prachatice, se uskutečnila 22. 4. beseda na téma *Drogová závislost - psychotropní a omamné látky, léčba závislosti*. Přednášejícím byl Mgr. Daniel Randák z OS Prevent. Besedy se zúčastnili uživatelé sociální služby i zaměstnanci naší Charity. Jana Schwarzová

• O problematice domácího násilí přednášela na konferenci *Návraty služby obětem trestních činů* Dana Bedlánová, vedoucí Intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím (DCH ČB). Po přednášce následovalo množství dotazů z publika. Konferenci pořádala Probační a mediační služba ČR a konala se v Českých Budějovicích ve dnech 16.-17. 4. 2015. -vm-

• Zastupitelstvo města Kaplice schválilo na svém zasedání dne 15. 4. 2015 převedení Pečovatelské služby města Kaplice pod Charitu Kaplice. Ta je největším poskytovatelem sociálních služeb na Kaplicku, kompletně převezme městskou pečovatelskou službu k 1. 8. 2015.

• Zaměstnanci Farní charity Milevsko pozvali na odpolední posezení 9. 4. 2015 koledníky, kteří pomáhali s realizací *Tříkrálové sbírky*. Na programu bylo poděkování, malé občerstvení a přednáška Pavly Mikotové o jaru, ptácích a přírodě vůbec. Děti se dověděly o kroužkování ptáků a mohly zkoušet uhádnout podle hlasu druhu našich nejznámějších pěvců. „*Bylo to velice zajímavé a dohodli jsme se, že Pavlu Mikotovou pozveme na podzim, abychom se dověděli, co nejlépe dávat ptáčkům do krmítka a které druhy u nás přezimují,*“ říká Alena Růžicková, ředitelka FCH Milevsko. Bohužel mnoho dětí se nedostavilo, protože jsou z okolních obcí a neměli možnost přijít. Jiné měly kroužky a různé povinnosti. Omluvili se i někteří vedoucí skupi-

nek, ale s tím, že se na příští „*Tříkrálovku*“ už těší a že nám opět pomohou. „*Přesto i s nižší účastí bylo setkání příjemné a díky Pavle Mikotové jsme se dověděli mnoho z ptáčího života,*“ dodává Alena Růžicková. Alena Růžicková

• Farní charita Prachatice uskutečnila v rámci terénního programu *Most naděje* 2. 4. 2015 setkání s dětmi a rodiči v Ktiši. S programem pomohl farář Českobratrské církve evangelické Hynek Tkadleček, který vyprávěl velikonoční příběh slovem i pomocí písniček. Pro děti bylo připraveno občerstvení a na závěr dostaly i velikonoční balíčky. Jana Schwarzová

• Od dubna 2015 nově probíhají duchovní setkávání s maminkami a dětmi v Domě sv. Dominika Savia pro matky s dětmi, který provozuje Farní charita Prachatice. Tématem prvního setkání bylo stvoření světa. Součástí akce bylo společné zpívání a vytvoření obrázku zobrazujícího stvoření světa. Jana Schwarzová

Mou prací je povídat si se seniory o jejich dětství a mládí,

říká Monika Nováková z charitního domova pro seniory v Sousedovicích

Obyvatelé Domu klidného stáří v Sousedovicích se obvykle setkávají každý den v klubovně. Poslouchají hudbu, dívají se na filmy, čtou noviny a diskutují. Povídaní často sklouzne ke vzpomínání na dětství a mládí, což je prostor pro pracovnice domova, které pomáhají usměrňovat debatu tak, aby vzpomínky seniory těšily, ale nezraňovaly.

Jednou z nich je Monika Nováková, vedoucí denních aktivit. Dům vybudovala a provozuje Oblastní charita Strakonice, kapacita je 30 osob. V klubovně se většinou schází zhruba polovina z nich. Setkání začíná obvykle kolem 9. hodiny. „*Nejdříve dojdeme pozvat obyvatele, uvaří se káfičko. A pak třeba začneme číst z novin a samo to sklouzne k tomu, že se začne vzpomínat*

Pokračování na 9. straně.

V sobotu 18. dubna bylo v Kamenici živo

Díky společnému úsilí Farní charity a skautského střediska Fidelist et Fortis proběhla v sobotu 18. dubna dobročinná akce *Pomáháme spolu v Kamenici nad Lipou*.

Dopoledne vypukly přípravy, aby bylo nachystáno vše potřebné: postavené a vyzdobené teepee, pověšený plakát, připravené zázemí pro pohostění, nachystaný sál na přednášku *Adopce na dálku*, zázemí pro účinkující, atd. Bylo toho hodně, ale vše se perfektně zvládlo a musím poděkovat všem, kdo se na přípravě a realizaci podíleli. Především to byla Vendula Šimanová, která zorganizovala veškeré zázemí na dvoře a hudební program.

Od 13 hod. proběhla v sále v 1. patře prezentace projektu *Adopce na dálku v Bělorusku*. Přednášky paní Taťjany A. Šerákové a jejího muže se zúčastnilo 11 posluchačů. Přiblížili pomocí fotografií život v Bělorusku a průběh

samotné adopce. Též hovořili o letních pobytech adoptovaných dětí z Běloruska v Českých Budějovicích.

Od 14 hod. proběhl hudební program v kostele Všech svatých, který si nenechalo ujít cca 70 osob. Posluchači se mohli zaposlouchat do tónů houslí, klavíru, příčné flétny, violoncella nebo pro všechny velmi zajímavé harfy.

Po ukončení koncertu byly připraveny na farním dvoře ostatní aktivity, jako např. ochutnávka sushi, tvořivé skládání, hry pro děti, zpívání s kytarou u ohně, opékání špekáčků a jiné pohostění.

Celkový výtěžek akce je 5.800,- Kč. Bude jím podpořen projekt *Adopce na dálku* (nákup kočárku pro zdravotně postiženou holčičku v Bělorusku) a cesta Venduly Šimanové na celosvětové setkání skautů v Japonsku. Děkujeme všem, kdo nás podpořili. Jitka Koubová

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pokračování z 8. strany.

nat. Končíme před obědem,“ říká M. Nováková. Odpoledne většinou lidé přicházejí znovu.

Když lidé v dobrém vzpomínají na minulost, uzdravuje to jejich přítomnost

Vzpomínání, které léčí a pomáhá, odborníci nazývají reminiscenční terapií. Cílem je rozpomenout se na příjemné chvíle života, které mají pro člověka důležitou hodnotu. Zároveň se tím posiluje vnímání hodnoty současného života. „Reminiscenční terapii se věnujeme zhruba dvakrát týdně. Vzpomínání udržuje v našich obyvatelích pocit, že jsou pořád důležití, že mají co předat. Že každá prožitá chvíle byla pro jejich život důležitá. Slyšet jejich životní příběhy pomáhá i nám, personálu. Můžeme se lépe postarat, možná díky vyprávění pochopíme chování, kterému bychom jinak nerozuměli. Dozvíme se, co je bavilo, a můžeme jejich zájmům přizpůsobit naši péči. Samozřejmě všichni na setkání nechodí. Někdo nechce, jiný je hodně samotářský. S těmito lidmi si povídáme jednotlivě. Za některými chodíme na pokoj, třeba když nám chtějí ukázat fotky. To zabere klidně hodinu, hodinu a půl,“ popisuje Monika Nováková.

O galoších na zip

Ať už setkání plné vzpomínek vede Monika Nováková nebo některá z jejích kolegyně, dopředu si připravují osnovu. K přenesení se v čase o desítky let zpátky pomáhají účastníkům dobové články z novin, místopisné knihy, hudba, filmy z 30. a 40. let. „Například pustíte hudbu – záleží, co je obsahem písní. Vy to jenom korigujete a zeptáte se: Jak vzpomínáte na muziku, kam jste chodili? A rozproudí se debata, kdo kam chodil a jaké to bylo... Nebo si občas připravím nějaké otázky ze hry Česko pro pamětníky. Třeba: Jak se říkalo galoším na zip? A rozvine se debata, co se nosilo, jak chodily dámy oblekané - ženy elegantně, v rukavičkách, ke všemu sladěné kabečky. To je úžasné; oni na to rádi vzpomínají,“ vypráví Nováková.

Příběhy druhé světové války

Průběh reminiscenční terapie ovlivňují samotní účastníci. „Při jednom povídání jsem musela úplně odklonit téma. Týkalo se to 2. světové války. Vyprávěly se úsměvné historky, hlavně o osvobození. Ale pak někdo začal mluvit o těch nejdrastičtějších věcech. Vložila jsem se do toho a posunula téma na bezpečnou půdu,“ říká Nováková. Pokud přesto cítí, že se během setkání u někoho dotkli bolestivých vzpomínek, zajde za ním pak ještě na pokoj, aby ošetřila možné rány minulosti.

Přání obyvatel pomáhá určit směr toho, co děláme

„Co se bude dít dál, záleží na tom, jací lidé tady jsou a jaká témata přinesou. Hodně dáme na přání obyvatel. Třeba Filmové návraty vymyslela jedna paní, která milovala filmy pro pamětníky,“ uzavírá Monika Nováková z Domu klidného stáří sv. Anny v Sousedovicích, který provozuje Oblastní charita Strakonice.

Věrka Michalicová

Módní přehlídka v Pravětíně

V domově pro seniory v Pravětíně neustále přemýšlíme o tom, jak obohatit život našim klientům, aby zažili něco hezkého a pobavili se jako dříve. V úterý 14. 4. 2015 jsme pro ně uspořádali „módní přehlídku“, do které se zapojily zaměstnankyně našeho domova v roli modelek. Předváděly nejen různé šaty, ale i doplňky, boty či šperky. Předvedení modelu bylo doplněnou hudbou či písní země, ze které model pocházel. Pro všechny to bylo velmi milé překvapení a jak dámám, tak pánům se přehlídka moc líbila. Nadšené obecenstvo tleskalo a všichni se se zájmem podívali, co se nosí ve Francii nebo dokonce v Mexiku, co se nosí na plesích, večířkách či na vycházku. Vzhledem k úspěchu akce určitě nebude poslední.

Helena Rejšková

Obyvatelé Domu sv. Františka mohou rozjímat v nové kapli

Ve středu 8. dubna jsme otevřeli novou kapli v našem domě sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí. Je to prostor pro duchovní zamyšlení a rozjímání našich klientů i obyvatel města Veselí.

Kaple byla posvěcena při slavnostní bohoslužbě, kterou sloužil světitel biskup Mons. Pavel Posád za účasti administrátora diecéze Mons. Adolfa Pintiře, jmenovaného českobudějovického biskupa Mons. Vlastimila Kročila, zástupce řezenského biskupa generálního vikáře Mons. Michaela Fuchse a dalších hostů. Po vysvěcení byla tato kaple předána do užívání obyvatelům Domu sv. Františka a farníkům z Veselí.

Bohoslužba byla hojně navštívena a těžko se dá popsat radostné dojetí zúčastněných.

Jsmo vděční za velké porozumění pro práci naší charity od vedení Městského úřadu Veselí nad Lužnicí a děkujeme starostovi RNDr. Ladislavu Sýkorovi a místostarostovi Ing. Václavu Matějů, kteří svou prací pro veřejnost také budují nutné mosty mezi lidmi, aby život města a okolí plynul v pokoji, který všem obyvatelům, rodinám, dětem, mládeži i všem seniorům denně při bohoslužbě zde vyprošujeme.

Ředitelka Diecézní charity České Budějovice Mgr. Michaela Čermáková, vedoucí Domu sv. Františka Mgr. Jana Nováková a ostatní pracovníci s úctou a radostí přijímají každé porozumění, respekt ke stáří a pomoc.

Jana Nováková a P. Hugo J. Pitel

18. dubna 2015 opět uspořádala Charita Malenice sběr použitého ošacení, doplňků, bot a hraček. Tentokrát se shromáždilo o něco méně věcí než na podzim, ale přesto si lidé mohli dobře vybrat. Pracovníky malenické charity těší stálý zájem. Oblečení (pro děti a dospělé) i hračky poslouží dalšímu majiteli. Zbytek bude předán Diakonii Broumov, která věci dál poskytuje potřebným, případně předá k průmyslovému zpracování. Takže nic nebude vyhozeno „jen tak na skládku“, a to je především smyslem celé této akce.

Jaroslava Houzímová

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Do Nových Hradů již tradičně

Ano, do Nových Hradů již tradičně v době velikonoční pro obnovení vztahu, načerpání sil i důležitých informací a pro setkání dobrými známými. Kteří se tam asi letos vypraví, to bývá milé překvapení. A tak přijeli někteří po osmi letech, poprvé ještě bezdětní, nyní s dvěma kluky jako buky, další tu byli loni o prvním adventu zase s jinými a na jaro tady se prý moc těšili. Nově přijel také mgr. Jan Čapek a doslova udělal revoluci v oblíbeném programu. Téma *Efektivní rodičovství* pojal opravdu „efektivně“: Úvod měl v pátek večer, v sobotu dopoledne přednášel celé a večer ještě neměl dost, v neděli dopoledne v přednáškách pokračoval. Ještě že jsme pro děti uhájili rodiče na sobotní výlet se speciálním programem pro celou rodinu.

Zatím ještě na DCR nechodí děkonné dopisy s pochvalami za víkend, který zajistil zúčastněným rodinám, že jim to doma od té doby efektivně běží jak na drátku. Na to je možná moc brzy, rodiče i děti se musí zacvičit. Ohlasy na průběh víkendu jsme už dostali, a tak se tady se čtenáři Setkání rádi podělíme. –ap–

O víkendu 24.-25. dubna jsme se zúčastnili pobytu pro rodiny s dětmi v Nových Hradech, který pořádalo Diecézní centrum pro rodinu. Sjele jsme se v pátek večer z celých Jižních Čech. Po dobré večeři a ubytování jsme se sešli ke vzájemnému seznámení. Tématem víkendu bylo „Efektivní rodičovství“, s kterým nás seznámil křesťanský terapeut Jan Čapek. První přednáška byla v sobotu dopoledne poté, co jsme děti světili sestřičkám z místního kláštera. Po obědě a odpočinku se každá rodina, podle svých možností, vydala na pouť do Dobré Vody u Nových Hradů. Počasí nám přálo a cesta pěkně ubíhala. Odměnou nám byla osvěžující voda z místního pramene a krásně opravený kostel Panny Marie Těšitelky, který letos slaví 300

let od dokončení stavby. V nádherném kostele se nám i dobře modlilo. Cestou na Dobrou Vodu jsme s dětmi četli biblický příběh o cestě učedníků do Emauz. V cíli nás čekalo pár kontrolních otázek. Večer následovalo pokračování přednášky, které bylo stejně zajímavé, jako první část.

Na závěr dne jsme se dobře pobavili při společném agapé.

V neděli jsme se zúčastnili farní mše svaté. Potom jsme vyslechli závěrečný díl „Efektivního rodičovství“ a sdíleli jsme své zkušenosti s výchovou v našich rodinách. Pobyt jsme zakončili společným obědem.

Načerpali jsme mnoho užitečných informací k výchově dětí, pořádně jsme si protáhli kostru při pouti na Dobrou Vodu a poznali jsme nové věřící přátele. Byl to krásný víkend!

Pavla Síčová

Od pátku 24. 4. do neděle 26. 4. se uskutečnilo v klášteře Božího milosrdenství na Nových Hradech setkání rodin s mottem: „Efektivní rodičovství“. Pro osm manželských párů přednášel zkušený lektor Mgr. Ing. Jan Čapek, který se spolu se svou manželkou této problematice věnuje.

Velmi se mi líbilo, že to „bylo ze života“ - pan Čapek působí zároveň jako školní psycholog na čtyřech základních školách v okolí Nymburka, a to, co nám přednášel, má nejenom nastudováno a promodleno, ale jako otec čtyř dcer i prožito.

Ze setkání si mimo jiné odnáším hezké vzpomínky na vzájemná setkání a obdarování zkušeností jiných párů a velkého významu nejednat ve výchově (jen) autoritativně.

Stěžejním bodem bylo učit rodiče učit efektivně naslouchat, řešit výchovné problémy, chválit a vychovávat. Přednášky byly doplněny videou-

kázkami a příklady.

Velmi se mě dotkla momentka, kterou jsme mohli shlédnout v jedné ukázce - životní zkušenost jedné staré paní: „Kárání by mělo být krátké a pochvala by měla trvat o trochu déle...“ Hezkým momentem byla pěší pouť s dětmi ke krásně opravenému kostelu na Dobré Vodě, kterou jsme v krásném jarní počasí a kvetoucí přírodě šli jako učedníci jdoucí do Emauz, abychom se mohli cestou setkat s Ježíšem a poznat ho při lámání chleba. A nést ho do svých domovů a k lidem kolem nás...

Děkuji manželům Poláčkovým za organizaci a pečlivou přípravu setkání a starostlivost o každého účastníka. Odjížděl jsem z Nových Hradů s pocitem vděčnosti, pokoje a dobře využitého víkendu stráveného s rodinou. Pavel Ambrož

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Na vernisáži...

V pondělí 4. 5. 2015 se konala vernisáž výstavy *Obrazy rodičovství – rodina včera i dnes*, kterou jsme avizovali v minulém čísle Setkání.

Protože výstava je dosti rozměrná a ve výstavní síni by účastníci vernisáže na sebe neviděli, využili jsme díky spolupráci s odborem pro sociální věci možnost uspořádat ji v historické Obřadní síni radnice, kde probíhají svatební obřady. Škoda, že bylo mnoho pozvaných a přitom z nich přišlo jen málo. O to víc si vážíme toho, že čas pro vernisáž si udělali nový biskup českobudějovický Mons. Vlastimil Kročil, emeritní biskup Mons. Jiří Paďour a děkan kapituly sv. Mikuláše P. Zdeněk Mareš.

Do čela sálu usedli další vzácní hosté, náměstek primátora pro kulturu ing. Jaromír Talíř, který nám významně vyšel vstříc při organizování výstavy a náměstek primátora pro sociální oblast. Ing. Martin Maršík, PhD. – oba pánové převzali záštitu nad výstavou, sociální odbor se stal jejím garantem. Další významný host v čele - Mons. Adolf Pintíř, administrátor českobudějovické diecéze - pronesl jako první krátkou úvodní zdravici. Na něj navázal ing. Maršík a svými výstižnými, místy osobními postřehy o výstavě, s níž se předem seznámil, nalákal přítomné k její následné zevrubné prohlídce. Další slovo, tentokrát delší, připadlo kulturnímu historikovi a poslanci Mgr. Zdeňku Bezcenému, Ph.D. V malém historickém okénku zajímavě promluvil na téma *Každodenní život rodiny v proměnách času*. Jeho pohled se zaměřil na situaci 19. stol., na právní a demografickou stránku manželství. Nejednalo se však o suché vědecké pojednání, pro všechny zúčastněné byla překvapením např. zmínka o rodině Heyrovských (otec nositele Nobelovy ceny Jaroslava Heyrovského je českobudějovickým rodákem!), velice příjemné a oživující byly citace z pramenů, které dokreslovaly živě podobu tehdejší rodiny i úlohu muže v ní. Historik Bezcený v sobě nezapřel pedagoga, když

zdůraznil znalost vlastních kořenů jakožto důležitého předpokladu pro porozumění nejen sobě a dějinám, ale i současnému dění, pro schopnost rozlišovat, co je v životě vlastním a společenském dobré a přínosné. Proč jsme zvolili malý historický exkurz právě v programu vernisáže? Nelze totiž opominout, že v letošním roce slaví České Budějovice 750. výročí svého založení a i když se téma rodiny zdá jakoby historii vzdálené, je to právě rodičovství a rodiny, bez nichž by se město nerozvíjelo. Přes všechny proměny času má rodina svou stabilitu a trvající význam. Průběh slavnostní vernisáže doprovodil na varhany svými krásnými improvizacemi Karel Ochozka a vyprovodil nás pak i do předsánní obřadní síně, kde čekal na účastníky slavnostní přípitek. Pronesl jej nový biskup Mons. Kročil, zdůraznil důležitost spolupráce s magistrátem i svou starost o rodinu, kterou vnímá jako prioritu své biskupské služby.

Dále se všichni odebrali přímo do výstavní síně, kde proběhlo i mnoho zajímavých rozhovorů, objevů při interaktivních činnostech... Tak alespoň nahlédnete prostřednictvím několika fotografií do atmosféry vernisáže i výstavy samotné. Je pro ně příznačná neformálnost, spontánnost, hravost, tvořivost, je taková, jaké je samo rodičovství, rodina i život sám. -dcr-

DCR připravuje...

Duchovně relaxační pobyt pro rodiny s dětmi v termínu 16.-22. 8. 2015 na Hospodářském dvoře v Bohuslavicích. Celodenní stravování je zajištěné. Máme ještě volná místa! Neváhejte s přihláškou na <http://www.dcr.bcb.cz/clanky/Dovolena-na-hospodarskem-dvore-1.html>
V případě dotazů nás kontaktujte na t. č. 731 402 981.

Interaktivní výstava „Obrazy rodičovství“ v radniční výstavní síni Magistrátu města České Budějovice pokračuje do 22. 5. Výstava se koná ve spolupráci se sociálním odborem města. Máte poslední příležitost si ji prohlédnout!

Cyklus večerních příprav pro snoubence v podzimním termínu. Příprava obsahuje témata: Biblický základ manželství, efektivní komunikace, konflikty a jejich, sexualita, přijetí dětí, řešení neplodnosti, duchovní rozměr manželství, manželská smlouva a slib. Možnost přihlásit se v září na našich webových stránkách.

Podrobnější informace najdete na <http://www.dcr.bcb.cz>

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Dětské vikariátní poutě 2015

Dětská pouť českokrumlovského vikariátu - Římov, 25. 4.

Letošní dětská pouť vikariátu Český Krumlov se uskutečnila v sobotu 25. 4. 2015 v Římově, slavném poutním místě už v dobách našich prapředků, kam po staletí putovaly zástupy věřících, aby si vyprosili u Panny Marie pomoc, ochranu, často i zázračné uzdravení nebo vysvobození, jak to dokládají malby v ambitech poutního areálu kolem Loretánské kaple. Od začátku 18. století je pak římovská pouť nerozlučně spjata i s pobožností křížové cesty, vedoucí podél barokních kapliček, dokončených v roce 1702, které jsou rozesety v okruhu cca 7 kilometrů po okolní malebné krajině.

Dětská pouť s názvem „Největší zázrak“ přivedla asi stovku poutníků – děti s jejich rodiči, prarodiči a známými – opět, nebo i poprvé v životě, na toto vzácné místo. Počasí nemohlo být krásnější a celá krásná jihočeská krajina kolem Římovu jen kvetla a voněla jarem. Při mši sv. v kostele Sv. Ducha vysvětlil administrátor zdejší farnosti, P. Maxmilián Koutský, dětem vznik a význam tradice Loretánských kaplí, které byly po vzoru domečku Sv. Rodiny v italském Loretu postaveny na mnoha mariánských poutních místech na světě. Připomněl, že jako křesťané zažíváme zázrak toho, že se nám Bůh cele dává ve svátosti oltářní, že on sám za námi přichází až k nám domů a my tak smíme a měli bychom stále chtít bydlet „pod jednou střechou“ s Bohem, tak, jako Panna Maria. Po mši sv. měl každý možnost také navštívit Loretánskou kapli a pomodlit se tam k Panně Marii Římovské za nás i naše rodiny. Poté jsme se vydali na pouť po kapličkách křížové cesty

o 25 zastaveních, která je kopií Pašijové cesty z Jeruzaléma z počátku 17. stol. U kapličky Poslední večeře jsme rozlámali na její připomínku chlebové placky a sledovali pak bolestnou cestu Pána Ježíše přes soudy u velekněží a Piláta, bičování, ponižování a útrapy až na Golgotu, kde za nás položil život na kříži. Poté jsme u jeho hrobu, v kapli, která je kopií Božího hrobu v Jeruzalémě, zapálili svíčku na znamení, že

smrt nebyla koncem, ale začátkem nového života pro nás, protože Pán Ježíš o Velikonocích z hrobu znovu slavně vstal a otevřel tak i nám cestu do nebe. Na památku absolvování pouti pak každý obdržel malý dřevěný křížek, ručně vyřezaný ze švestkového dřeva a posvěcený při mši svaté na začátku pouti. Po závěrečném požehnání jsme se naplnění dojmy a radostí vrátili do svých domovů.

Štěpánka Talířová

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

DKS se s dětmi připravuje na Národní eucharistický kongres!

Celé akce se zúčastnilo 31 vybraných dětí, které se rozhodly, že se chtějí aktivně zapojit do přípravy Národního eucharistického kongresu (NEK) v říjnu 2015 v Brně.

Děti přijely ze všech vikariátů českobudějovické diecéze a sjely se na víkend 17.-19. 4. 2015 na poutní místo Klokoty, kde se společně s přípravným týmem NEK 2015 pod vedením P. Pavla Dokládala pustily do přípravy a pozvánky na NEK 2015.

V pátek 17. 4. od 18 hod. byla společná adorace se svědectvím o pronásledování křesťanů v Mexiku ve 20. století a lásce jedné malé dívky k Ježíši v eucharistii. Svědectví vyprávěla pravnučka této dívky.

V sobotu 18. 4. začala práce s přípravným týmem Národního eucharistického kongresu a natáčení upoutávky od TV NOE. Děti se seznámily s programem kongresu, společně si vysvětlily obsah modlitby za eucharistický kongres a možnosti, jak se aktivně zapojit do jeho přípravy. Nechybělo ani vysvětlení, jak takový „Vyslanec eucharistie“ má žít svoji křesťanskou víru a svědčit o ní ve svém okolí.

V 15.30 byla mše svatá se slavnostním pasováním dětí na Děti eucharistie. Večer pak následovala příprava materiálů pro Dětské vikariátní poutě v českobudějovické diecézi a na NEK 2015 v Brně.

V neděli 19. 4. jsme dokončili pozvánky a přípravu aktivit spojených s NEK 2015, a pak už byla společná mše svatá s farníky v 10 hod.

Na závěr jsme se ujistili o tom, že Děti eucharistie, které dostaly také pověření od českobudějovického biskupství, se nasadí ve svých vikariátech a farnostech, aby co nejlépe přiblížily ostatním farníkům a hlavně svým vrstevníkům Národní eucharistický kongres, a také, aby všechny do Brna pozvaly.

-dks-

Modlitba za NEK 2015

Bože, náš nebeský Otče,
děkujeme Ti, že s námi uzavíráš z lásky
smlouvu novou, věčnou, nejsvětější,
když nám Kristus na oltáři dává
Svoje Tělo a Krev.

Uč nás tuto smlouvu slavit, milovat
a zachovávat.

Požehnej, ať náš Národní eucharistický
kongres obnoví v nás ctnosti víry, lásky,
naděje a sílu k jednotě a vzájemnosti,
aby společenství Církve neslo světu
radostnou zvěst.

Na přímělu Matky Boží ať s novou
a hlubší úctou přijímáme Tělo a Krev
Tvého jediného Syna,
který s Tebou v Duchu Svatém věčně
žije a kraluje. Amen.

Otče náš.
Zdrávas Maria.

Pouť za Janem Husem - 23. května, Husinec

U příležitosti 600. výročí upálení Mistra Jana Husa jsme se rozhodli ve spolupráci s Církví bratrskou z Husince uspořádat akci pro děti, jejich rodiče a všechny, které zajímá tato významná osobnost českých dějin. **Rádi bychom vás pozvali v sobotu 23. května 2015 do Husince u Prachatic na „Pouť za Janem Husem“**, kde si prostřednictvím tvořivých, vědomostních a sportovních aktivit připomeneme důležité momenty ze života Mistra Jana Husa. Pro zájemce o péší poutování bude pouť zahájena v 8:15 z centra Prachatic, naučnou stezkou do Husince. Program v Husinci začne v prostorách modlitebny Církve bratrské divadelním představením „O životě Mistra Jana Husa“, které

sehraje místní ZŠ Husinec a ZŠ Vodňanská z Prachatic, zakončen bude ekumenickou bohoslužbou v 17 hod. Ve večerních hodinách bude pro zájemce v Prachaticích připraven program s výkladem „Po stopách Mistra Jana Husa“. Zajištěna je doprava autobusem.

Myšlenky a učení Mistra Jana Husa byly ovlivněné dobou, ve které žil, celkovou evropskou politickou situací, filozofií doby a mnohým dalším. Nechceme předkládat svůj pohled na Mistra Jana Husa, ale snažit se o pochopení této osobnosti v historických souvislostech. Poutníci, kteří se s námi vydají za tímto dobrodružstvím, se budou

Pokračování na 14. straně.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Pokračování na 13. strany.

moci dozvědět, co lidé ve 14. a 15. století jedli, s čím si děti dříve hrály, jak těžké bylo studovat na dřívější univerzitě a mnoho dalších zajímavostí. Nezapomeneme ani na připomenutí některých myšlenek Mistra Jana Husa, které jsou nám všem společné, hledání toho podstatného v životě každého křesťana – Ježíše Krista. Dnešní společnost díky minulosti zná odkaz Mistra Jana Husa

mnohdy překroucený a ochuzený o důležité křesťanské a morální hodnoty jeho myšlenek. Chtěli bychom si všechno to podstatné, nepřekroucené a neochuzené připomenout. Zveme Vás proto ještě jednou na společné putování do Husince, na prožití krásných chvil nejen s Mistrem Janem Husem.

Bližší informace najdete na stránkách www.farnostprachatic.cz.

*Za katechety vikariátu Mgr. Markéta Grillová
a Mgr. Lenka Hanžlová*

Římskokatolické farnosti na Prachaticku a Církev bratrská v Husinci

srdečně zvou děti a celé rodiny na

POUŤ ZA JANEM HUSEM HUSINEC, SOBOTA 23. KVĚTNA 2015

Program

- 9.30 registrace účastníků u modlitebny Církve bratrské v Husinci (Kostnická 85)
- 10.00 zahájení - divadelní představení ZŠ Husinec a ZŠ Vodňanská Prachatic
- 11.00 oběd
- 11.35 program na stanovištích
- 16.55 promítání fotografií z poutního dne
- 17.00 ekumenická bohoslužba v modlitebně Církve bratrské
- 18.00 odjezd autobusem do Prachatic - večerní prohlídka míst spojených se životem MJH

Poutní den bude zahájen pěším putováním z Prachatic po naučné stezce do Husince - sraz na Malém náměstí v Prachaticích v 8:15 hod.
Pro účastníky poutě je také zajištěn autobus!

Příspěvek účastníka:

- 20,- Kč (celodenní program bez dopravy)
 - 50,- Kč (celodenní program s dopravou)
- Příspěvek zahrnuje také občerstvení a dárek pro děti*

Bližší informace:

www.farnostprachatic.cz
www.cb.cz/husinec/pout

Pořadatel akce zajišťuje program, nezajišťuje dozor účastníkům se dětem!

VIKARIÁTNÍ POUTĚ 2015

Vikariát	Místo	Datum	Název
ČK	Římov	26. 4.	Největší zázrak
JH	České Velenice	11. 5.	Budme živými kameny
ST	Sedlice	16. 5.	Slavíme neděli
TA	Tábor	18. 5.	Hledej pravdu a žij pravdu - Mistr Jan Hus
PE	Kamenice n. Lipou	23. 5.	Chléb jako znamení společenství
SU-NE	Lomec	23. 5.	Marie a Eucharistie
PT	Husinec	23. 5.	Pouť za Janem Husem
PI	Putim	30. 5.	Na cestě do Emauz
ČB v+m	Dobrá Voda u N. Hradů	6. 6.	Oslavujte Hospodina, dobrý je

29.05.15

NOC KOSTELŮ

Žádná tma pro tebe není temná:

NOC

jako den svítí, temnota je jako světlo.

Noc kostelů v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Klokotech 29. 5. 2015

- 17.50-18.00 Zahájení: Klokotské zvony
- 18.00-19.00 Restaurátorské práce v Klokotech (R. Lavička, PhD.)
- 19.00-19.45 Koncert Chrámového sboru
- 19.45-20.15 Prohlídka varhan
- 20.30-21.30 Z Čech na Filipíny a zpět
- 21.30-22.30 Komentovaná prohlídka kostela při svíčkách
- 22.30-23.30 Hudební zastavení s Klokotskou scholou
- 23.30-23.45 Kniha knih
- 24.00 Zakončení

PARALELNÍ PROGRAM V AREÁLU KOSTELA:

- 19.00-20.30 program pro děti

Po celý večer možné prohlídky kaplí a kostnice.

Možnost nahlédnout do klokotské kroniky, výpravy ke kapli Dobrá Voda a další.

Občerstvení – Klokotské langoše!

OMEZENÍ PROVOZU SVATÉ HORY

Vážení poutníci, návštěvníci
a příznivci Svaté Hory,

Od 11. května 2015 je poutní areál Svaté Hory zcela uzavřen z důvodu plánované rekonstrukce.

Velmi se vám tímto omlouváme
za dočasné omezení.

Bohoslužby budou probíhat
v nedalekém exercičním domě.

Pořad bohoslužeb je:

ve všední den v 7.00., 9.00. a 17.00,
v neděli v 7.30, v 9.00, v 11.00
a v 15.30.

P. Mgr. Jan Sokulski, CSsR
basilica@svata-hora.cz

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

POZVÁNKY NA AKCE
DCŽM KTIŠDO 15TI – VÍKEND PRO NÁCTILETÉ
29.-31. 5. 2015

Víkend jako stvořený pro Tebe! Nechceš se nudit doma s rodiči a sourozenci?

Vyraz na víkend, který strávíš se svými vrstevníky v dobré náladě plné nových zážitků. Nebude chybět sport a hry, adrenalin poteče proudem. Nebude chybět ani společná zábava, modlitba či humor.

S sebou: Bibli, přezůvky, spacák a dobrou náladu a něco dobrého do společné kuchyně vítáno. Přihlas se na e-mail: dczm@bcb.cz a přijed! Více informací můžeš sledovat v událostech facebooku Diecézního centra mládeže České Budějovice.

Práce šlechtí

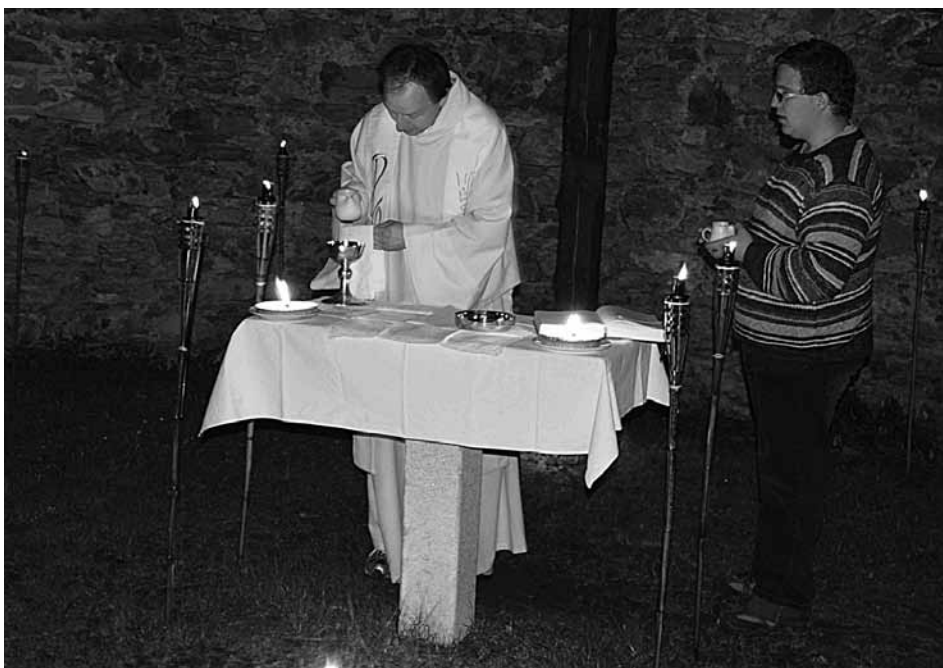
Pracovní víkend začal již ve čtvrtek 30. 4. Společný večer jsme prožili u ohýnku, opékali špekáčky a poznávali jsme se.

Každé ráno jsme vstali, měli modlitbu, snídani a rozdělení práce. Někteří vozili hlínu, sázeli květiny, stavěli zídku z kamene, kopali, vařili a dělali další potřebné práce. Po večerech jsme měli mši sv., poté fandili českým hokejistům na MS 2015 nebo hráli různé hry.

V neděli ráno jsme prožili mši svatou, poté jsme se nasnídali a absolvovali reflexi, při níž jsme si řekli, jak se nám to líbilo. Přijel za námi také redaktor z rádia Proglas a natočil s námi rozhovory do pořadu k blížícímu se dvacátému výročí DCŽM Ktiš.

Po reflexi následoval úklid a oběd, účastníci začali postupně odjíždět. A i když si všichni ze začátku mysleli, že toho moc nezvládneme v tak malém počtu, nakonec jsme si to všichni užili a práce se zvládlo udělat také dost.

Verča

Víkend pro „cetileté“

Jako asi každý člověk jsem se i já ocitl ve věku, kdy se poohlížím zpět za svými kroky víry. Některé byly zralejší, jiné méně. Při rozhovorech s přáteli jsem byl pozván na víkend, kde měli účastníci právě tohle téma společné. Zde jsme se snažili nalézt způsob, jak nebýt v této - pro mnohé složité - době otroky dění kolem nás.

Jak vzít život do vlastních rukou? Fáze a kroky, které vedou k dospělosti, jsme si definovali s P. Romanem při společné katechezi. A to kroky vnitřní i ty vnější. Následná diskuze a biblické podložení témat nám mnohým otevřely oči. Každý máme jiné okolnosti života, ale principy jsou podobné.

Společná mše sv., která se konala v nedostavěném klášteře Kuklov, měla neobyčejnou atmosféru gotického prostředí. Hra světél loučí odrážejících se v našich očích nenechala, myslím, nikoho na pochybách, že je mezi námi přítomný Bůh a dává se každému svým obyčejným způsobem poznat. Přesně tak, jak je pro Boha, který každého člověka zná, vlastní.

Cesta zpět na Ktiš nočním šumavským krajem nechala naše prožitky krásným způsobem doznít. Jsem vděčný za tohle místo, kam Bůh vodí lidi, aby se občerstvili a mohli jít dál svým životem.

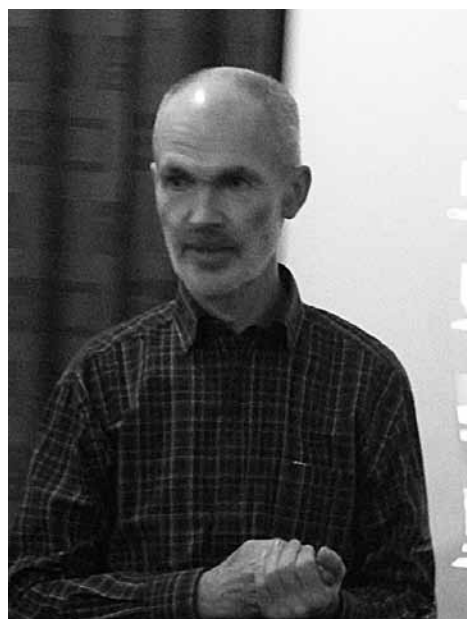
Tým, který se o tohle místo stará v duchu verše - cokoli děláte, dělejte, jakoby to bylo pro Pána - mě povzbudil a zjistil jsem, že princip života „ora et labora - modli se a pracuj“ je stále živý.

Pavel

Přednáška o. Günthera na Klokotech

Dojem. Takto nazval páter Günther Ecklbauer svou další přednášku, která se uskutečnila 8. dubna v Emauzích, o letech strávených v muslimském světě. Tentokrát na téma svých dvouletých misionářských zkušeností z Libanonu a Egypta.

Přednáška se neobešla bez výkladu historie a současných politických a náboženských poměrů. Na promítaných snímcích střídaly muslimské mešity křesťanské kostely a někteří posluchači se tak vůbec poprvé dozvěděli o soužití libanonské katolické církve Maronitů s muslimskými šíity a sunnity.

Z osobních zkušeností se páter věnoval především zážitkům z kontemplativního života zdejšího řádu Malých bratří Ježíšových, příběhům několika jeho členů nebo vlastnímu boji s arabštinou a jejími dialekty.

Plný sál posluchačů, ještě vtažených do atmosféry Blízkého východu, ke konci přednášky bombardoval dotazy. Na otázku na jaký kontinent hodlá otec zamířit příště, jen s úsměvem podotkl, že další cestování v plánu zatím nemá.

Veronika Koubová

KONCERT JAPONSKÉHO PĚVECKÉHO SBORU WADACHI V CHROBOLECH ZANECHAL STOPU RADOSTI

Unikátní koncert duchovní hudby mohli vyslechnout 1. května návštěvníci i místní lidé v Chrobolech ve zdejší kostele Narození Panny Marie. Jeho hlavními účinkujícími byli totiž japonští umělci z pěveckého sboru WADACHI, který koncertuje po celém světě. Tento pěvecký sbor vznikl v roce 1967 a u jeho tehdejšího zrodu stál významný japonský hudební skladatel, muzikolog a pedagog pan Shoji Moroi. Od té doby vystupují nejen po rodném Japonsku.

Wadachi (česky „šlépěje“) již několikrát navštívil i naši zem a vždy tu zanechal výraznou stopu, o čemž svědčí spousta krásných a významných ocenění z řad odborné kritiky, ale také medaile Bedřicha Smetany (1974) a Leoše Janáčka (1979), které jim udělilo tehdejší ministerstvo kultury v Československu. V roce 1983 sbor vystoupil s mimořádným ohlasem také na Mezinárodním festivalu sborového zpěvu v Jihlavě.

Při letošní krátké návštěvě České republiky si pro svůj koncert kromě Prahy vybrali právě kostel Panny Marie v Chrobolech, který si pro své první veřejné kázání v roce 1835 zvolil i prachatický rodák svatý Jan Nepomuk Neumann.

Koncert pořádal Pražský smíšený sbor ve spolupráci s chrobolskou farností. Zazněly skladby od Antonína Dvořáka, Leoše Janáčka, Bedřicha Smetany, Shojiho Moroiho, ale i směs českých a japonských lidových písní.

V překrásně vyzdobeném chrámu tak více než čtyřicet pěvců a pěvkyní z tohoto sboru kromě svých nádherných kimon předvedli naprosto úchvatný výkon převážně v českém jazyce, což bylo opravdu obdivuhodné. Vysloužili si několikaminutový bouřlivý standing ovation a samozřejmě museli zdejšímu publiku věnovat přídavek, který u většiny posluchačů vyvolal takovou vlnu radosti, že i po skončení koncertu se ještě dlouho lidé vraceli do kostela se slzami v očích a děkovali za nádherný kulturní zážitek.

Dirigent sboru WADACHI – pan Toshihiko Nakamura, který ve druhé polovině 80. let studoval v Praze, společně se svými japonskými kolegy opět zanechal stopu radosti i štěstí u mnohých ze zcela zaplněného chrobolského chrámu. Všechny skladby, které zazněly, byly věnovány k počti Panny Marie, která bývá mnohdy velkou životní inspirací pro mnoho (nejen) umělců.

Petr Juhaňák, Chroboly

Svatodušní pouť ve Vlachově Březí

23.-24. 5. 2015

Sobota

14:00 - komentovaná prohlídka kostela Zvěstování Páně na náměstí
19:00 - Svatomušní vigilie v kostele Sv. Ducha

Neděle:

10:30 - poutní mše svatá v kostele Sv. Ducha
14:00 - komentovaná prohlídka kostela Sv. Ducha
15:00 - Májová pobožnost v kostele Sv. Ducha
se závěrečným požehnáním městu

PERSONALIA

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

P. Mgr. Jiří Můčka, OMI, oslaví 21. 5. 2015 desáté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřeje me.

ÚMRTÍ

P. Ondřej Huječek zemřel 22. 4. 2015 v Kněžském domově v Českých Budějovicích-Suchém Vrbném. Pohřben byl 30. 4. 2015 do kněžského hrobu na hřbitově u sv. Otýlie v Českých Budějovicích.

R. I. P.

-acebb-

Srdečně vás zveme
na

MALOU LESNÍ POUŤ
u kaple Panny Marie Lurdské
v Chrobolech,

kde bychom chtěli vzpomenout
na den znovuvysvěcení kaple.

Slavnostní mše sv. proběhne
v sobotu 13. června 2015
v 15 hod.

Hlavním celebrantem je
P. Mgr. Tomáš Hajda

STRAKONICE

kostel sv. Prokopa

Sobota 23. 5. 2015 ve 14 hod.

Římskokatolická farnost
Strakonice vás srdečně zve na
DUCHOVNÍ OBNOVU,

kterou povede

P. Antonín Příkaský, OCarm.

1. ČERVNOVÁ SOBOTA NA KLOKOTECH

6. června 2015

s **P. Petrem Plášilem,**
farářem v Bechyni

16.00 modlitba Klokotských
zpívaných hodin

16.30 růženec a svátost smíření

17.00 mše svatá

Poté svátostné požehnání
a možnost vykonat pouť
ke kapli Dobrá Voda

OZNÁMENÍ Z KLOKOT

- 24. 5. (neděle) v 10 hod. – Latinská mše Missa sancta Cecilia (složil L. Šotek)
- 24. 5. (neděle) v 18 hod. – Setkání CHO v Emauzích
- 27. 5. (středa) ve 14 hod. – Mše sv. pro lidi bez domova
- 27. 5. (středa) v 17.45 hod. – Setkání seniorů v Emauzích
- 30. 5. (sobota) v 17.45 hod. – Venkovní Klokotská křížová cesta
- 31. 5. (neděle) v 16 hod. – Řeckokatolická mše sv.
- 5. 6. (pátek) – První pátek v měsíci – celodenní adorace (11-16.30, 17.30-18.45 hod.) adorace s modlitbami a zpěvem, 18.45 - 20.30 hod. tichá adorace. Při mši sv. katecheze jako příprava na národní eucharistický kongres.
- Adorace a svátost smíření v kostele každý pátek 17.30 – 20.30 hod.
- 10. 6. (středa) v 17.45 hod. – Posezení u čaje nad Bibli
- 13. 6. (sobota) - Malá pouť k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie: 16.00 modlitba Klokotských zpívaných hodin, 16.30 růženec a svátost smíření, 17.00 mše svatá, 18.00 táborák na farní zahradě

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI: pondělí-sobota po mši sv., neděle v 15 hod.

Program lomeckých poutí

4. 6. (čt) v 17.00 Boží tělo

P. Mgr. Tomas van Zavrel, Sušice

6. 6. (so) v 17.00 Červnová pouť

Mons. Mgr. Jan Baxant, Litoměřice

13. 6. (so) v 17.00 Fatimský den

P. Mgr. Tomáš Paradič CFSsS, Písek

4. 7. (so) v 17.00 Červencová pouť

P. Mariusz Klimczuk, Český Krumlov

13. 7. (po) v 17.00 Fatimský den

P. Vendelín Zborož, Velhartice

1. 8. (so) v 17.00 Letní pouť

Kard. Miloslav Vlk, Praha

13. 8. (čt) v 17.00 Fatimský den

P. Mag. theol. Stanislav Brožka, Řím

5. 9. (so) v 17.00 Záříjová pouť

Mons. Pavel Posád, ČB, světlí biskup

12. 9. (so) v 17.00 Večer mladých

Mše sv. a poté setkání mládeže

13. 9. (ne) HLAVNÍ POUŤ

10.00 Hlavní poutní mše sv.

Mons. Mgr. Adolf Pintíř, České Budějovice

15.00 Rytmická mše sv.

P. Mgr. Roman Dvořák, DCM Ktiš

3. 10. (so) v 17.00 Růžencová pouť

P. Mgr. Jan Hamberger, Soběslav

13. 10. (út) v 17.00 Fatimský den

P. Bohuslav Švehla, Mnichov, Německo

7. 11. (so) v 14.30 Dušičková pouť

P. ThDr. Patrik Maturkanič, CFSsS, Novosedlice

5. 12. (so) v 10.00 Adventní pouť

Opat Josef Michael Pojezdý OPraem. Praha

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Andrea Tornielli - Kvítka papeže Františka

Kniha známého vatikanisty Tornielliho obsahuje řadu momentek, situací a setkání, zajímavé úryvky z papežových kázání, svědectví a záznamy nečekaných telefonátů. Jde o sbírku autentických výroků a příhod, které pomohou lépe poznat osobnost papeže Františka – toho, který byl podle svých slov povolán do Říma „z konce světa“, ale rychle zdomácněl nejen ve Vatikánu, ale především v srdcích křesťanů po celém světě. *brož., 168 s., 229 Kč*

Elias Vella - Srdce pastýře

Kniha tohoto exercitátora z Malty je plodem jeho seminářů a exercicií pro kněze v Itálii, ČR a na Slovensku. Ve světle Božího slova i svých letitých zkušeností dokládá, jaký charakter by měla mít služba vedení v církvi a jaká jsou s ní spojená úskalí. Netýká se jen kněží a biskupů, ale i rodičů nebo vedoucích na jakékoli úrovni – zkrátka každého, jehož úkolem je vést svěřené lid ke Kristu. *brož., 159 s., 239 Kč*

Diego Goso - Farářské vtipy

Lze říci, že humor léčí duši i tělo. I katolíkům prospěje, když se občas ze srdce zasmějí některým svým polovičatostem a zvláštnostkám, zažitým zvyklostem či postojům... a možná i „tříkrát podivuhodným“ postavičkám, které lze identifikovat ve farnostech, v klášterech, na biskupských úřadech i v samém srdci Vatikánu. *brož., 127 s., 129 Kč*

Rob Parsons - Jak žít a přežít manželství

„Žena si bere muže s úsměvnou představou, že ho změní, a on ji s pošetilou myšlenkou, že bude stále stejná.“ Zaměříme se na deset konkrétních cílů. Pokud vaše manželství funguje dobře, posílí ho to; pokud procházíte obdobím krize, mohou ve vašem manželství nastartovat potřebný obrát k lepšímu. Obojí je důležité, první jmenované je však podle mého názoru spíše z kategorie výjimečných úkazů.“ (z autorova úvodu) *brož., 84 s., 149 Kč*

Angelika Daikerová - Život po ztrátě manžela

„Zase to může být pěkné, ale jinak.“ Ten, kdo truchlí pro milovanou osobu, něčemu takovému těžko věří. Musí urazit dlouhou a bolestnou cestu, než dokáže dát prostor zármutku a začne hledat cestu zpět k životu. Autorka, která léta doprovází truchlící, zpracovává získané zkušenosti. Pomáhá vdovám chápat pocity a situace, související se ztrátou manžela, a přijmout je do vlastního životního příběhu. Otevírá před nimi nové perspektivy, jak by mohl jejich život pokračovat, aniž by se bolest násilím potlačila. Po smrti manžela to sice bude náročné, ale stojí za to vykročit dál, otevřít se dalšímu životu. *brož., 107 s., 149 Kč*

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha ve Čtyřech Dvorech. Mši sv. odtud přenášíme vždy v pátek od 18 hod. (kromě prvního pátku v měsíci a prázdnin).

* **K Modlitbě rodin** se můžete připojit každou neděli v 18.00 (mimo školní prázdniny). Můžete se jí zúčastnit i aktivně přímo u nás ve studiu. Vítejte každou rodinu, která by se chtěla do této služby zapojit a bydlí v dosahu českobudějovického studia Jan Neumann, odkud modlitbu v přímém přenosu vysíláme. Bližší informace získáte na e-mailu jan@proglas.cz nebo na telefonním čísle 511 118 881. Těšíme se na spolupráci!

* **Kafemlýnek**, pravidelný pořad pro maminky s dětmi, prarodiče, učitele nebo vychovatele, zachytíte každé úterý od 9.30. 19. 5. nabídneme téma *Genderová osvěta nebo destrukce?* Hostem Ireny Kintrové bude Alena Povolná, překladatelka knihy Gabriele Kuby s názvem *Globální sexuální revoluce - ztráta svobody ve jménu svobody*, a autorka příručky s titulem *Gender - nová ideologie, která ničí rodinu*. V relaci vysvětlíme dnes tak módní pojem a zamyslíme se nad tím, co tato ideologie přináší. Pro srovnání a prohloubení rozhledu si můžete poslechnout rozhovor, který vedl Filip Breindl přímo s Gabriele Kubou v rámci pořadu *Všimli jsme si*. K poslechu je z audioarchivu na adrese <http://www.proglas.cz/detail-poradu/2014-04-04-16-00.html>. 26. 5. otevřeme problematiku Školkové integrace dětí s postižením. Adriana Růžicková navštívila Mateřskou školu sídlící v budově řádu Milosrdných bratří v Brně. S ředitelkou Petrou Škrdlíkovou bude mluvit o zkušenostech s provozem školky a o tom, jak funguje začleňování dětí se zdravotním postižením do kolektivu. 2. 6. představíme nakladatele Petra Vobořila, který Kafemlýnek štědře zásobuje knížkami, a podíváme se na aktuální nabídku. Nakladatelství Návrat domů se dlouhodobě věnuje vydávání knih s tématem mezilidských vztahů z křesťanského hlediska. Soustředí se na fungování rodin, výchovu i rozvoj osobnosti. 9. 6. natukneme rozsáhlou a kontroverzní oblast očkávání. 16. 6. se podíváme na zoubek racionální výživy.

Co vlastně pojem znamená? Zkusíme se zorientovat v oblasti výživy, která je v poslední době přepletená různými módními trendy oddělené, syrové, masové nebo veganské stravy. Hostem Ireny Kintrové bude Helena Velichová z Ústavu Gastronomie Vysoké školy obchodní a hotelové.

* Relace **Všimli jsme si** mapuje aktuální dění v oblasti politiky, církve i kultury. Premiéru naladíte v pátek od 16 hod., reprízu následující sobotu od 11.05. Téma Česko-německé vztahy 70 let po odsunu otevře Filip Breindl 22.5. Zveme k poslechu rozhovorů, analýz i zamyšlení, které budou reflektovat výročí konce 2. svět. války.

* Byt single je dnes velmi moderní. Z duchovního a psychologického hlediska tematiku nahledne v rámci dvou dílů relace **Dotýkání světla** Marek Macák, psycholog a psychoterapeut, člen Bratrské jednoty baptistů v Praze na Vinohradech. Otázky bude v pátek 22. 5. i následující týden 29.5. vždy od 22.00 klást Hana Svanovská. Opakování zachytíte v neděli od 17.30.

* 10. června 2015 to bude dvacet let, co v českobudějovické diecézi slouží Diecézní centrum života mládeže Ktiš, v obci mezi Prachaticemi a Českým Krumlovem. V pořadu regionálního studia Jan Neumann představíme současný tým a život ktišského centra. Setkáme se s účastníky programů, získáme náhled na centrum a dění v něm a dotkneme se jeho historie. Redaktor Petr Kronika se bude ptát např. P. Romana Dvořáka, ředitele centra, starostky obce Ilony Mikešové, ale i samotných účastníků programů střediska. Pořad s titulem **DCŽM Ktiš – už 20 let otevřeno mladým** naladíte v pondělí 25. 5. od 22.00.

* Atmosféru Noci kostelů, akce oblíbené u široké veřejnosti, přiblíží redaktor Marek Chvátal v úterý 2. 6. od 22.00 v rámci pořadu olomouckého studia Radim *N(m)oc kostelů*. Navštívíme co největší počet kostelů, nahlédneme a okusíme něco z programu. Startujeme v Olomouci!

* Magazín **Živě z Prahy** otevírá prostor pro rozhovory na aktuální témata nejen z prostředí hlavního města. Hodinové vysílání zachytíte v pátek od 9.30. Vyhlazení Lidic připomeneme 5. 6. Jana Beránková bude hovořit s Miloušem Červencem, ředitelem Památníku Lidice. 19. 6. Pavel Smolek zapřemýšlí spolu s Michaelou Sladkou, tiskovou mluvčí organizace Život 90, o sendvičové generaci. Jde o označení pro generaci lidí, kteří se starají o své nesamostatné děti a současně o své staré rodiče. Jaké problémy to přináší a s čím vším se musí tyto lidé potýkat, to bude námětem pořadu. Dozvíte se samozřejmě také, jak v péči o seniory může pomoci sdružení Život 90.

* Na podzim zahájí Filharmonie Brno svou 60. sezonu. O tom, jaká bude, přijdou do týdeníku **Oktáva** vyprávět dramaturgové Jiří Beneš a Vítězslav Mikeš. Více v pátek 5.6. od 16.55.

* Ve čtvrtek 18. 6. od 22.00 patří vysílací čas studiu Hedvika. Redaktor Antonín Žolnerčík pozve k mikrofonu Mons. Františka Václava Lobkowicze, biskupa Ostravsko-opavské diecéze, a P. Jana Czudka, děkana **konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie v Opavě**. Hovořit budou právě o zmíněném sídelním kostele biskupa, národní kulturní památce ze 13. století. -js-

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Příběh Marie (DVD)

Marie Heurtinová nevidí, neslyší a ani ve čtrnácti letech není schopna komunikovat se svým okolím. Řeholní sestra Marguerite je i přes skepsi matky představené přesvědčena o tom, že může Marii vyvést z hlubin jejího vnitřního vězení a naučit ji žít.

Režie: Jean-Pierre Améris, francouzské znění, české titulky *Bontonfilm, 95 min., 199 Kč*

Paulínky v kuchyni

Symbolické pozvání do komunitní kuchyně sester paulínek. V nedávné době naše komunita oslavila 20 let přítomnosti v České republice a letos slavíme na celosvětové úrovni stoleté jubileum. Žádná pořádná oslava se neobejde bez společenství u slavnostně prostřené tabule. Jen jedna z nás je Češka, můžete se tedy těšit na recepty z různých částí světa.

Barevná, brož., 96 str., 159 Kč

Charles Journet - Vedení Duchem

Kázání kardinála Journeta vedou naši pozornost k základním pravdám křesťanské existence: k božským ctnostem, darům Ducha svatého a přebývání Trojice v duši. Aby však mohlo v hlubinách člověka vibrovat jedinečné a neopakovatelné znamení, musí se ztišit hlasy a lomoz pocházející zvenčí i z něho samého. Ztišení a mlčení duše se pak promění ve chválu a uctívání...

Brož., 103 str., 109 Kč

Raniero Cantalamessa - Prvotiny Ducha

Zamyšlení nad 8. kapitolou Listu Římanům

Hluboká a zároveň velmi konkrétní reflexe o působení Ducha svatého v každém křesťanovi, v církvi a ve světě. Autor vychází z 8. kapitoly Pavlova Listu Římanům a ukazuje, že je to Duch svatý, který vede církev kupředu – vsťíc Pánovu návratu.

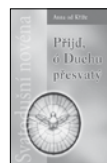
Brož., 88 str., 120 Kč

Přijď, ó, Duchu přesvatý (svatodušní nověna)

Nověna inspirovaná sekvencí „Přijď, ó Duchu přesvatý“. Úryvek zmiňované sekvence se stává jakýmsi mottem každého dne. Po něm následují vybraná čtení z Písma, podněty k zamyšlení a závěrečná modlitba.

36 str., 32 Kč

světcova domu, který byl ve velmi špatném technickém stavu. Rekonstrukce je rozdělena do 5 etap, a bude pokračovat podle finančních prostředků, které se podaří sehnat.

V roce 2014 proběhla I. etapa rekonstrukce - stavební a statická část - statika a hrubá stavba krovu, včetně definitivní krytiny, vikýřů a zateplení střešy. Součástí byla také nutná oprava vadné kanalizace.

Do II. etapy, která byla zahájena letos v dubnu, jsou zahrnuty stavební úpravy 1PP – 3NP – sanace zdiva a větraná podlaha 1NP, výtah, vodovod, ústřední topení, EPS.

Doposud jsme získaly finanční podporu z Německa od našich projektových partnerů – **Ackermann-Gemeinde Würzburg, Ackermann-Gemeinde Passau**, kteří Prachatice dlouhodobě navštěvují. Dále od **Česko-německého fondu budoucnosti**, od nadace **Dobré dílo sester sv. Karla Boromejského, Města Prachatice, Persa a.s., Kirche in Not, Renovabis, Biskupství českobudějovické**, z Mnichova od **Kongregace Milosrdných sester sv. Vincence z Pauly, Mons. Karlheinz Fröhmerge**na a **mnoha soukromých dárců**.

Rády bychom vyjádřily upřímné poděkování za každou pomoc našemu projektu. Za případné poskytnutí daru vám budeme vděčné. Všechny naše dobrodince provázíme modlitbou.

BANKOVNÍ SPOJENÍ

Číslo účtu 1028743011/0100, VS: 1860

Komerční banka, a.s. v Praze 1

Věříme, že právě díky sv. Janu Nepomuku Neumannovi se dílo milosrdenství i dnes v jeho rodném domě daří.

Matka Vojtěcha Hasmandová, ctihodná služebnice Boží

Dne 25. března jsme si připomněly narození Matky Vojtěchy (1914), která byla v roce 1952 v klášteře v Prachaticích zatčena, rok (do soudu) byla vězněna v Českých Budějovicích a pak odsouzena na 8 let odnětí svobody za velezradu a jako vatikánská špiónka ve vykonstruovaném procesu Jarolímek a spol. Nejdelší dobu strávila v pardubické věznici, odkud byla za trest přeložena do pankrácké věznice v Praze.

Deset let po propuštění z věznice byla zvolena za generální představenou naší kongregace, kterou vedla téměř 18 let. Usilovala o obnovu společenství podle II. vatikánského koncilu. Rozhodla se, že bude přijímat nová povolání tajně. Postupně koupila několik rodinných domů, kam poslala dvě „mladší“ sestry důchodkyně, které vytvářely spolu s mladými dívkami komunitu a formovaly je. Toto vše bylo s velkým rizikem. Matka Vojtěcha říkala, „že jí každé povolání za kriminál stojí“. Takto nás tajně vychovála na padesát.

Matka Vojtěcha se vyznačovala velkou eucharistickou úctou, kterou se nám snažila předávat. Byla také velkou ctitelkou Ducha svatého

Návštěva kard. Parolina v Praze Pod Petřínem
(15. 11. 2014)

a jeho výborným nástrojem. Nově vyjádřila podle koncilu to, co sestry po staletí žily. Kongregace stále žije z jejího odkazu. Sv. otec František dne 6. 12. 2014 potvrdil její heroicitu ctností a udělil jí titul „ctihodná“. Tím může být v církvi veřejně uctívána. Proto vás chceme povzbudit, abyste se na ni ve svých prosbách obraceli. Více na www.boromejky.cz/matka-vojtechy nebo <https://www.facebook.com/MatkaVojtechy>.

Připravily: S. Sebastian a S. Alena,
Prachatice, 3. 3. 2015

Citáty Matky Vojtěchy, kde je vyjádřen její vřelý vztah k Eucharistii

„Když budeme svou milosrdnou lásku měřit Eucharistií,“ říká Matka Vojtěcha, „bude to znamenat, že přestaneme počítat, měřit, vážit, dívat se na hodiny. Budeme žít jen láskou. Taková láska má jen jednu míru: že je bez míry.“¹

„Přicházíme horlivě k Eucharistii, obklopme ji láskou, adorujme ji.“²

„V Ní nám Ježíš dává maximum své lásky. Dává nejen to, co má, ale i to, čím je.“³

Eucharistický Spasitel v našich Svatostáncích je opěrný bod každé komunity i každé jednotlivé sestry.

- Proto má Eucharistie v našem životě nejpřednější místo.

- Z Eucharistie čerpáme odvahu a statečnost k radostné službě.

- Láska k ní nám bude zdrojem síly ve všech bojích a těžkostech života.

- Z Eucharistie se staneme živou přítomností Krista pro všechny, ke kterým nás postavila Boží láska ke společné práci i apoštolátu.

- V Eucharistii objevíme záruku naší obnovy až k přetváření v Krista.

„Lidé se budou cítit dobře v naší blízkosti, když z nás bude vyzařovat náš Pán, který se nám dává jako pokrm.“ (1/1974)

„Naše svatostánky jsou znamením živého Boha, přítomného mezi námi. Slavnost Těla a Krve Páně nám oznamuje jeho bezmeznou Lásku. Co znamená svatostánek v našem životě?“ (5/1975)

„Kdo opravdu miluje Eucharistii, je vděčný

za každý okamžik, který může prožít v její blízkosti.“ (oběžník)

„Važte si blízkosti svatostánku! Všechno ostatní je méně! Vždyť jen v Eucharistii máme jistotu blízkosti - tak závatně krásné a skutečné - jistotu blízkosti samého Boha. Zůstávejte stále v jeho světle, neste jeho světlo, buďte jeho paprskem...“ (srov. z dopisu sestře 1978)

Nedovolme, aby tíživé povinnosti nám znemožňovaly modlitbu žít, nebo konat ji pouze jako povinnost. S pravou modlitbou je neslučitelný povinností přístup. Modlitba není studenou povinností. Modlitba je privilegium.

Z Eucharistie čerpat sílu k plné danosti.

V Eucharistii je naše síla.

V ní je zdroj lásky a jednoty.

¹ MATKA VOJTĚCHA. KORŽ 4/77. Samizdat, 1977, s. 2.

² MATKA VOJTĚCHA. KORŽ 6/87. Samizdat, 1987, s. 3.

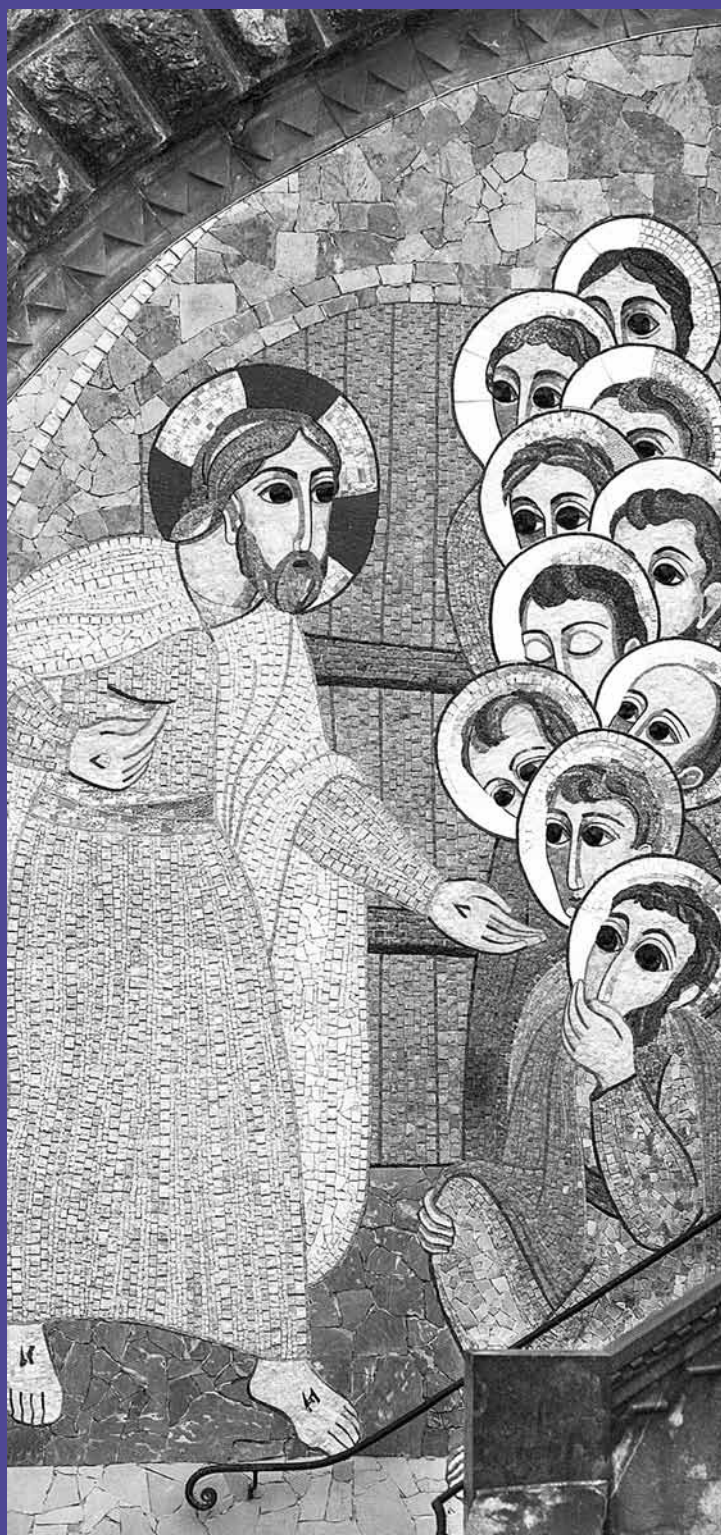
³ MATKA VOJTĚCHA. KORŽ 6/86. Samizdat, 1986, s. 1.

BISKUPSKÉ SVĚCENÍ A UVEDENÍ DO SLUŽBY DIECÉZNÍHO BISKUPA MONS. VLASTIMILA KROČILA

sobota 13. června 2015 v 9.30 hod.
KATEDRÁLA SV. MIKULÁŠE V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

*Srdečně vás zveme a prosíme o modlitby za celou diecézi
a za jejího nového pastýře*

Marko RUPNIK
**Zmrtvýchvstalý dech/
Ducha svatého
na apoštoly** (2007)
Růžencová bazilika
v Lurdech (Francie)